REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER/BX/9401/.C36

AUDITED PAID CIRCULATION ABC

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489.

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa, Ontario, and for payment in cash. Postage paid at Hamilton.

FEBRUARY 22nd, 1963 — No. 584 — 18th YEAR OF PUBLICATION

Verdieping, Begrip, Dogma

In ons Engels bijvoegsel van deze week publiceren wij een uitvoerig verslag, dat Mr. Velthoen in Grand Rapids heeft geschreven over de inauguratie van Prof. Dr. J. Kromminga als permanent president van Calvin College. Dit verslag zal wel de aandacht trekken, nog niet eens zozeer omdat het hier de Christian Reformed Church betreft, maar meer om wat Dr. Kromminga heeft te zeggen over de kerk. En wat de professor over de kerk zegt, betreft weer niet alleen de Christian Reformed Church. Hij heeft kennelijk over de muren van zijn eigen kerk heen ook anderen willen aanspreken.

Wij gaan hier niet op de rede als zodanig in. Wij willen er slechts een enkele gedachte uit lichten.

Wanneer Dr. Kromminga spreekt over de houding van de kerk, zegt hij onder meer dat de overwinningen in het verleden moeten worden gezien als overwinningen over de in dat verleden geldende problemen. ("The past victories were in their days victories over contemporary problems.") Daarmee is natuurlijk niet gezegd, dat die overwinningen nu geen waarde meer zouden hebben. Maar er wordt zeker mee bedoeld, dat wij hetgeen in het verleden is bereikt, moeten zien tegen de achtergrond van dat verleden. Het betekent tevens, dat onze tegenwoordige tijd zijn eigen problemen heeft, die om een oplossing vragen en die lang niet altijd afgedaan kunnen worden met hetgeen in het verleden is geschied. Of deze problemen nu betrekking hebben op de oecumene (waaraan Dr. Kromminga kennelijk sterk heeft gedacht) of op iets anders, maakt in wezen geen verschil. De professor wil ons er op wijzen, dat wij een antwoord moeten vinden op de vraagstukken, die zich vandaag aan ons opdringen.

Tegen deze achtergrond lezen wij dan verder, wat Dr. Kromminga over de taak van de kerk zei. "De kerk heeft een tweeledige taak ten aanzien van haar houding in de wereld: er is het werk naar binnen en naar buiten, verdieping en verbreding, het verstaan van het verleden en het uiting geven daaraan, dogmatische kennis en zendingsijver."

Het is dus als het ware een balans, waarvan de twee schalen in evenwicht moeten zijn. Het ene kan niet gaan ten koste van het andere. Beide zijden zijn waard gelijke aandacht te ontvangen. Maar de vraag dringt zich nu dadelijk op, of de balans wel in evennwicht hangt. Vooral als wij luisteren naar wat Dr. Kromminga zegt over de vraagstukken van deze tijd. Die vraagstukken moeten nú beantwoording vinden en dit kan moeilijk worden afgedaan met een simpel verwijzen naar het verleden. De mensen, (of moeten wij zeggen: wij allen) zitten nú met problemen, die men in het verleden niet kende. Onze voorvaderen moesten werken van de vroege morgen tot de late avond en zagen hun gezin alleen 's Zondags. Wij kennen dit niet meer, maar in onze tijd zitten de mensen verlegen met veel vrije tijd, die ze niet weten te vullen. In de vorige eeuw kwam het socialisme op als reactie tegen de onsociale verhouding van werkgever en werknemer. Wij beweren niet, dat dit probleem nu geheel verdwenen is, maar veel meer urgent is thans de buitensporige macht en invloed, die de moderne vakbeweging heeft gekregen. Vroeger was de vader de onbestreden heerser in het gezin en werd met de opvattingen van de kinderen weinig of geen rekening gehouden. Thans vraagt men zich soms af of de ouders veel meer zijn dan een "janitor" voor het huis en een administrateur voor het gezin. En in de kerk is het niet veel anders (Dr. Kromminga's rede ging tenslotte over het kerkelijk leven.) Vroeger werd het dogma torenhoog verheven en kon men de studieboeken in menige boekenkast vinden. Thans wordt het dogma in naam van de liefde en de saamhorigheid afgewezen of van geringe waarde geacht. Vroeger stond de predikant op een monument, eigenlijk los van het normale leven en was de kerkeraad een college, dat in afzonderlijke kerkbanken van de gemeente gescheiden was. Thans zijn begrip en eerbied voor het ambt moeilijk te vinden en wil men de kerkregering degraderen tot een vorm van democratie.

Men zou deze en dergelijke voorbeelden gemakkelijk kunnen aanvullen. Maar een eerlijke observatie van het leven in eigen kring maakt wel duidelijk, dat de balans verre van recht hangt. Wij besteden veel geld (heel veel geld, het loopt in de millioenen!) en veel energie, om degenen, die buiten zijn, in de kerk te brengen. Daar willen wij geen woord kwaad van zeggen. Dat moet, want dit is eenvoudig de taak van de kerk. Maar hoevelen zijn er in de kerk, die de weg Gods kwijtgeraakt zijn? Hoeveel vaste grond hebben wij weggegraven, met het onderschatten van de waarde van het dogma? Men behoeft daarbij niet eens dadelijk te denken aan mensen, die onder de kerkelijke tucht gekomen zijn. Hoevelen zijn er onder ons, die ernstige problemen hebben in hun eigen leven of in hun gezin of in hun werk, of zelfs in hun kerk, problemen, die zij eigenlijk niet meer de baas zijn? Welk doel hebben leerstellingen anders, dan dat zij ons in staat stellen onze houding in het leven te bepalen? Welk ander doel hebben zij, dan dat zij ons zouden helpen te leven als mensen Góds? Hoeveel tijd en zorg besteden wij aan de verdieping van ons geloof, aan begrip voor wat God in het verleden heeft gedaan en wat Hij nu aan ons toetrouwt en wat Hij nu van ons verwacht? Zeker, wij zijn bij elkaar en wij willen bij elkaar blijven. Wij willen een sterker beleven van de gemeenschapszin, maar wie zal de waarde voor de gemeenschap schatten als wij ons verdiepen en elkaar helpen verdiepen in de rijkdom, die God ons in het dogma (dat is toch: in de Schrift) geeft?

Laten wij het maar bekennen, dat deze drie dingen: verdieping, begrip en dogma onder ons in de knel gekomen zijn. Ook wij zijn niet vrij gebleven van het magische beslag van de massa. Dit zit in de lucht. Iedereen en alles is ingesteld op de massa. Alles is groot en alles moet massaal.

Zeker, wanneer wij het hebben over de verbreiding van het evangelie, dan zijn er geen grenzen. De Heiland heeft als grens gegeven: alle volken tot aan het uiterste der aarde. Maar het is nimmer zijn bedoeling geweest, dat dit kan gaan ten koste van hen, die in de kerk zijn. Nogmaals: er zijn er heel wat, die in de kerk de weg Gods kwijt geraakt zijn. Dat mag men niet alleen schuiven op gebrek aan liefde in de eigen kerk of gebrek aan gemeenschapszin in eigen kring. Dit komt evenzeer voort uit het feit, dat de wortels van onze overtuiging niet diep gegroeid zijn, of omdat de les uit de historie is vergeten, of omdat het op de Schrift gefundeerde dogma in ongenade is geraakt.

Indien wij hiervoor geen open oog hebben, ziet de toekomst er menselijkerwijs gesproken niet hoopvol uit. Dat zaad uit de gelijkenis, dat op steenachtige grond viel, kwam wel op maar het heeft het niet lang overleefd. Juist omdat het geen wortel schieten kon. Als wij inderdaad een invloed ten goede willen zijn, dan kunnen wij niet straffeloos aan deze dingen voorbijgaan. Wij zullen hieraan serieuze aandacht moeten besteden zowel in de prediking, als in het kerkelijk huisbezoek, in de discussies in onze verenigingen, in ons schoolonderwijs, in ons werk op Zondagsschool, in onze evangelisatie, in onze gesprekken thuis, en waar niet al.

Het Koninkrijk Gods bestaat niet in Heer-Heer-geroep, maar in het doen van de wil des Vaders. En om de wil des Vaders te doen, moeten wij weten wat de wil des Vaders is. Voor dit weten is verdieping en bezinning nodig.

D.F.

Pitan Bamisaiye, een in Canada verblijvende jongeman uit Nigeria, Afrika, is geen uitblinker bij het skilopen. En geen wonder, hij zag deze winter voor het eerst van zijn leven sneeuw!

BRIEVEN UIT KLEIN-AZIE

door Frances van Belzen

We bezoeken Laodicaea

We laten Efeze met de archeologen en hun helpers achter en met moeite banen we ons een weg door de mensenmenigte van Seljuk, die is samengestroomd om toespraken aan te horen en optochten te zien vanwege de herdenkingsdag der Republiek. Daarna gaan we snel in de richting van Denizli, dat de Turkse naam heet te zijn voor Laodicaea, één der zeven gemeenten waaraan Johannes vanaf Patmos schreef. Later ontdekken we dat de resten van die plaats een kilometer of zeven verder liggen.

De zon werpt haar warme stralen over het landschap, dat ook hier weer bestaat uit vele katoenvelden met de bekende pluksters.

Er is weinig verkeer op deze vacantiedag en we kunnen goede snelheid houden op de hoofdweg, die in prima conditie is. Het enige oponthoud wordt veroorzaakt door optochten die in de buurt van de dorpen worden gehouden. De kinderen van de lagere scholen lopen allemaal netjes in hun uniforme zwarte jakjes en marcheren als kleine soldaatjes op de maat van de muziek. In de optocht lopen vanzelfsprekend ook de padvindersgroepen mee en wat militairen. Alles is even goed en netjes georganiseerd en de kindersnoetjes glunderen van plezier om zo in het middelpunt van de belangstelling te staan. Hier en daar wordt een beeltenis van Atatürk meegedragen in de stoet. Atatürk betekent letterlijk: Vader der Turken en hij was de grondlegger der Republiek en jarenlang de president van het land.

Deze man heeft een enorme ommekeer in Turkije teweeg gebracht en ook de jongere generatie vereert hem als een godheid.

De weinige automobilisten die we tegenkomen, drukken even op de claxon bij wijze van groet.

Een oudere man met drie kamelen loopt op zijn gemak op de hoofdverkeersweg, terwijl zijn dieren hem in hetzelfde tempo volgen. Ze zijn zwaar beladen en hebben prachtige kelim zakken over hun ruggen hangen.

Op verschillende plaatsen langs de weg zitten gezinnen, bepakt en bezakt, op een bus of trein te wachten. Het spoorwegverkeer loopt hier evenwijdig aan de hoofdweg en een juist op gang gekomen locomotief maakt alweer aanstalten om te gaan stoppen voor de volgende halte.

Het vlakke veld gaat langzamerhand over in een bergachtig landschap. Gelukkig is de weg aan de voet van de berg gelegd, zodat we geen passen behoeven te klimmen. Een paar kilometer voor Denizli stoppen we om de auto een goede beurt te laten geven. Dadelijk komen hulpvaardige knechten uit de garage en zetten een stoel voor me neer naast het tankstation. Terwijl ik me heerlijk in de zon zit te koesteren, zie ik een aardig tafereeltje. Het zijn kennelijk een echtpaar met

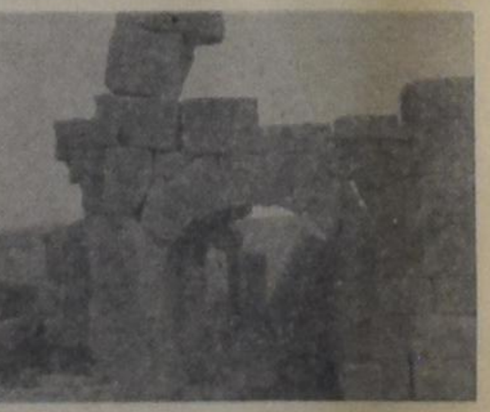

Detail Gymnasium

een oude moeder. De man loopt vooraan met z'n beladen ezel. Achter hem volgt een tweede ezeltje dat de oude moeder draagt, terwijl de jongere er naast loopt. Op haar gemak zittend, schommelt de moeder mee in de cadans van de stap van de ezel. Ik loop er naar toe om een foto van het geheel te maken, maar wacht eerst even of hoe de reactie zal zijn. Wenden de vrouwen het hoofd af, dan wil ik ze geen aanstoot geven. De jongere vrouw echter wuift met haar hand en knikt me vriendelijk toe, terwijl ze op haar moeder wijst. Een zeer moderne opvatting houdt zij er dus op na, ondanks het feit dat ze de traditionele kleding nog draagt.

Ik ben nog niet lang op mijn plaats terug, als de eigenaar van de garage naar me toekomt en in het Turks een heel verhaal tegen me af begint te steken. In 't begin snap ik er totaal niets van. Na het relaas kijken we elkaar geloof ik allebei hulpbehoevend aan. Tenslotte dringen de woorden: Kahve (koffie) en ew (huis) tot me door en nu snap ik waarom het gaat. Naast de garage staat n.l. een groot woonhuis en ik word uitgenodigd daar een kopje koffie te komen drinken, zolang de auto nog niet klaar is. Graag neem ik het aanbod aan en word ik in de gang verwelkomd door de vrouw des huizes en een getrouwde dochter. De zitkamer vind ik gezellig en knus, met diverse banken langs de muur en allemaal kelim tapijten op de grond. De mensen zijn levendig en buitengewoon vriendelijk. Het is echter moeilijk te converseren, maar toch begrijpen we elkaar wel, want de dochter spreekt een paar woorden Engels en Duits. Ze vertelt over haar man die in Duitsland als militair vertoeft en waar zij in Maart heen zal gaan na de geboorte van de eerste baby. De moeder komt met trouwfoto's van de dochter aandragen. Een half uur is ineens voorbijgegaan en de claxon van de auto betekent dat we door moeten reizen. Een paar snoepjes voor onderweg worden me in de hand gestopt en de hele familie staat ons in de deur na te wuiven, alsof we oude bekenden waren. Niet lang daarna passeren we Denizli en het landschap wordt armelijk en grauw. Ongeveer vijf kilometer verder splitst de weg zich en staat op een bordje aangegeven: Laodicaea, Pamukkale. Het eerste woord betekent veel voor ons, want dat

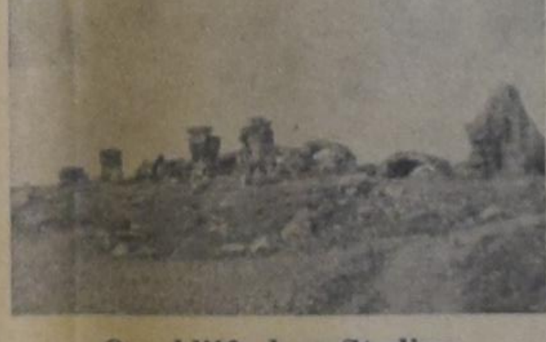

Overblijfselen Stadion

was de plaats waar we allereerst heen wilden. Helaas zei de andere benaming ons niets. Later hadden we daar ontzettend spijt van, want het is de oude plaats Hierapolis.

Ook deze plaats is weer bekend uit de Bijbel en misschien is Paulus er zelf ook geweest om het evangelie daar te verkondigen. In Colossenzen 4:13 wordt de groet aan deze gemeente overgebracht.

Een zandweg met veel kronkels en bochten loopt door het gebied waar Laodicea nu in de buurt moet liggen. We rijden door een kleine nederzetting, waar de hutten en krotten van leem als het ware tegen de bergruggen zijn aangeplakt. Troosteloos en kleurloos doet dit dorpje aan. Wanneer we hier doorheen gereden zijn, zien we al gauw een stuk van een oud gebouw staan. We slaan nu een bijna onmerkbaar landweggetje in en stappen daarna uit de auto om vlakbij de overblijfselen van Laodicaea te kunnen komen. Staande op één der heuvels kijken we over het landschap heen en nooit tevoren zag ik een vlakte en omgeving die zo kaal, triest en verlaten aandeed, als dit gebied. Geen levend wezen is er te bespeuren en zelfs de schapen en geiten, die we overal elders hebben aangetroffen, zijn hier niet te zien. In de verte gapen grauwe heuvels ons aan. Geen boom of struik groeit erop en nergens is iets groens te bespreuren.

Het gymnasium van Laodicaea (foto no. 1) is ten dele opgegraven door een groep Amerikaanse archeologen en een goed deel van het volkomen vervallen theater is zichtbaar. Bogen van het Romeinse stadion (foto 2) komen deels boven de grond uit en een stukje aquaduct toont nog met trots enige grootsheid van haar bouwwerk (foto 3). De enorme klompen steen, die op bazaltblokken gelijken en gebruikt werden voor de bouw, zijn zo gelegd dat ze tegen elkaar aanklemmen. Op het eerste gezicht lijkt het alsof ze tegen elkaar gemetseld zijn, maar er is geen spoor van cement of wat dan ook te vinden.

Eens moeten dit prachtige bouwwerken geweest zijn, die zelfs nu nog getuigen van de rijkdom van de vroegere stad. Men kan alleen

Aquaduct Laodicaea

met bewondering kijken naar de resten, die daar al meer dan 2000 jaar staan. Het is echter moeilijk te begrijpen, dat op deze uitgestrektheid een plaats heeft gelegen, waar een joodse kolonie woonde, en waar een medische hogeschool was, speciaal voor oogziekten. Bovendien waren z'n weverijen van prachtige stoffen alom bekend.

Onwillekeurig slaan we nog even onze bijbel op en lezen na wat Johannes in Openbaringen 3 aan deze gemeente schrijft. We begrijpen wat het voor de Laodicensen betekent moet hebben wanneer hij zegt: "Omdat gij zegt: Ik ben rijk en ik heb mij verrijkt en heb aan niets gebrek, en gij weet niet, dat gij zijt de ellendige en jammerlijke en arme en blinde en naakte, raad ik U aan van mij te kopen goud, dat in het vuur gelouterd is, opdat gij rijk moogt worden, en witte klederen, opdat gij deze aandoet en de schande uwer naaktheid niet zichtbaar worde; en ogenzalf om uwe oogleden te bestrijken, opdat gij zien moogt." (Openb. 3:18, 19)

Ook deze stad is één der zeven kandelaren geweest waar het Christendom opgevlamd is. Ondanks alle dorheid van het land spreekt ook deze plaats tot de Christen, waar de apostelen zijn geweest, hebben gepreekt, werden vervolgd en waar ook veel beroering ontstond door de grote ommekeer die dit alles met zich bracht. Bij het lezen van Openbaringen 3:15,16, vragen we ons af of God inderdaad Laodicaea uit zijn mond gespuwd heeft. Misschien is het helemaal de bedoeling niet om dit zo letterlijk op te nemen. Bij het aanschouwen van de trieste resten van deze stad zijn we echter geneigd dit te denken.

De troosteloosheid van de overblijfselen lokken niet om er erg lang te vertoeven, hoewel de zonneschijn al het mogelijke tracht te doen om het geheel wat op te vrolijken.

Tegen de heuvels, waaronder nog veel van het oude Laodicea bedolven moet liggen, zien we een heel oud Turks kerkhof. Op de zerken staan de in steen uitgehouwen hoofddeksels van hen die er begraven liggen en waaraan te zien is welke rang die persoon tijdens zijn leven had. Over de zerken heenstappend, gaan we weer terug naar de auto, die geduldig staat te wachten en heel wat te verduren heeft gekregen door de slechte wegen.

(Wordt vervolgd.)

Wij willen graag proefnummers zenden aan hen die ons blad nog niet lezen. Als U namen en adressen hebt, wilt U ons die dan even zenden! Ons adres is: Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Hartelijk dank!

Mannenpraat

Gaarne wil ondergetekende voldoen aan het verzoek om onder deze rubriek ook enkele regels te schrijven. Rev. L. Mulder eindigde in het nummer van 7 Dec. van Calv. Contact met deze woorden: "mannen, let op Uw zaak, ook met mannenpraat".

Ja, mannen kunnen praten, de vrouwen krijgen veelal de naam, maar mannen veelal de daad. Maar met praten, ook met mannenpraat alleen, zijn we niet klaar, de daad moet er aan te pas komen, en hoe komt het toch dat woord en daad veelal niet samengaan Als men de mannen broeders vraagt: "Waarom komt U niet op de mannenvereniging?" dan is meestal het antwoord, te druk met dit en dat. Geen tijd. Ik denk dan wel eens aan die mooie spreuk: geen tijd om te leven, geen tijd om te sterven. Hoe komt het toch, dat men op verschillende vergaderingen bijna altijd dezelfde gezichten ziet, hebben die mannen het niet druk? Zelfs op classis- en ambtsdragers-bijeenkomsten ziet men veelal dezelfde gezichten. Die mannen hebben dus naast al hun bezigheden, het bizondere werk te doen, wat het ambt in Christus' kerk meebrengt.

Het moet onder ons tot daden komen: bidden en werken, lid worden van de mannenvereniging, om gezamenlijk de rijke bron voor alle levensvragen te onderzoeken.

We hebben ook een roeping in dit land, om uit te dragen de rijkdom die de Schrift ons openbaart. Nu is het niet mogelijk dat alle mannen de gelegenheid hebben lid te worden, er zijn en blijven omstandigheden, van welke aard ze mogen zijn, die het onmogelijk maken. Iedere man en vader heeft ook zijn taak in het gezin, en let vooral ook in onze dagen in dit opzicht op Uw zaak .

Maar we zijn nog lang niet aan de vraag toe, dat alle mannen lid zouden zijn, dit behoeft ons niet met zorg te vervullen. We leven in een tijd, dat tal van mannenverenigingen worstelen met de vraag om te blijven bestaan, wegens gebrek aan belangstelling. Broeders, dit moest onder ons alzo niet zijn, onder ons zijn nog steeds de vergaderlokalen te groot, mogen ze spoedig te klein worden. Dat is gemakkelijker te verhelpen dan dat er straks geheel geen liefde meer is tot Schriftonderzoek. In de Bijbel lezen we: "Mijn volk gaat verloren, omdat het zonder kennis is". Laten we persoonlijk en gemeenschappelijk onze kennis vermeerderen, en ook de mannenverenigingen willen daarin helpen. Als we 1 Samuel 4 lezen, van de donkere dagen van Israels historie, dan toont het volk gebrek aan ware kennis in zijn verdwaasdheid, want als een mens niet leven wil bij de Bijbel, doet hij maar al te veel dwaze dingen. Israel brengt de ark Gods in de strijd, en de aarde dreunde van het gejuich, de tegenpartij ontgaat dit niet, en in grote vrees riep men uit: Wee ons, wie zal ons redden uit de hand van deze heerlijke goden. En de Filistijnen riepen elkander toe: Zijt sterk en weest mannen, zo zijt mannen en strijdt. De uitkomst is ons wel bekend, er werd met de moed der wanhoop gestreden, en Israel werd totaal verslagen.

Het was alleen Gods genade, dat later de ark, als teken van Gods verbondstrouw, weer in het midden van Israel kwam. Wat leert deze schiedenis ons, dan dat ook in de rubriek mannenpraat het tot mannendaden moet komen. Als deze onbesneden Filistijnen elkander in de harde levensstrijd toeroepen: Weest sterk en zijt mannen, en strijdt voor Uw eigen zaak als mannen, hebben wij dan elkander, in deze verwordende dagen van wereldspanningen en steeds groter wordend verval, niet toe te roepen: "Weest sterk en zijt mannen," wij die door Gods genade mogen dragen het merk- en veldteken van de Christus der Schriften. Als we ons in deze bewogen dagen niet veilig weten in dien Christus, wee ons dan, want wie zal ons dan redden als Jezus ons niet redt? Hij heeft Zijn reddend werk reeds volbracht, en vraagt alleen trouwe volgelingen. Is het dan de moeite niet waard, om alles in het werk te stellen om een avond vrij te maken en tot de mannendaad te komen, en de vereniging mede in te schakelen om 's Heren Woord te onderzoeken?

Dan behoeven we het niet uit te roepen "wee ons", maar strijden we voor Christus' kerk, en geven daarvoor onze tijd, ons geld, onze liefde, onze ganse persoon, de een met drie, de ander met vijf talenten, voor de volle honderd procent. Dan is ook de mannenvereniging een schone gelegenheid om onze talenten te ontwikkelen.

Dan roept wel de wereld, die God verlaten heeft: "wee ons, wie zal ons redden?" En dan mogen wij, niet uit onszelf, maar in Gods naam hun toeroepen: "Jezus is de Redder van het leven."

Adr. Verburg,
R.R.4, Chatham, Ont.

Eerste Kruiswoord

Gij bidt . . . terwijl met felle slagen
de nagels door Uw handen gaan.
Ze gaan Gods Zoon de dood injagen,
en als met dierlijk welbehagen
ziet men het aan.

Gij bidt . . . temidden van de kreten
van haat en van verachting en
van spot . . . en 'k zie Uw pijn verreten
lippen bewegen, 'k hoor Uw smeken
God vergeef hen.

Vergeving . . . Waarom bidt Gij Heer niet
om oordeel, om gerechte straf?
Ik bid Heer, dat Gods bliksem neerschiet.
Waarom bidt Gij Uw Vader dan niet
Zijn hemel legioenen af?

Gij bidt . . . vergeef hun deze zonden,
ze weten zelf niet wat ze doen.
Ze zijn de duivel nog gebonden.
Maar hiertoe ben Ik toch gezonden,
om deze keten te verdoen.

C. Speijer

H. HART PASSED DOCTORAL EXAMS AT FREE UNIVERSITY

Mr. Henri Hart of Peterborough, Ont. passed his doctoral exams in the department of philosophy at the Free University of Amsterdam cum laude.

Mr. Hart, who works in Amsterdam as an assistant of prof. Vollenhoven, will probably stay there for two more years **to complete his** dissertation.

DOET HET NU

via de

TORONTO-DOMINION BANK

met een Lening voor Verbetering van Uw Huis!

HUISEIGENAREN — Verhoogt de waarde van Uw huis door thans het interieur en uitwendige te verbeteren, terwijl werklui en materialen beschikbaar zijn. U kunt dit doen met een door de regering gesubsidieerde **Lening Voor Verbetering van Huizen** bij de **Toronto-Dominion Bank.** De Bank is bereid U tot en met $ 4,000 te lenen tegen lage rente en gemakkelijke terugbetalingstermijnen.

BOEREN — Vraagt Uw plaatselijk filiaalhouder van de Toronto-Dominion Bank naar een **Lening ter Verbetering van Boerderijen,** beschikbaar tot en met $ 7500 met terugbetalingstermijnen tot 10 jaar.

Voor verdere inlichtingen — gelieve men het plaatselijk filiaal van de Toronto-Dominion te bezoeken en dit met de directeur te bespreken. Hij zal U met genoegen volledige gegevens verstrekken en U aantonen hoe gemakkelijk een **Toronto-Dominion Lening voor Verbetering van Uw huis** of een **Lening ter Verbetering van Uw Boerderij** kan worden uitgewerkt. Kom eens aan en praat met hem nu. U zult werkelijk onze manier van "belangstellende bediening" op prijs stellen.

DOE HET NU! Beleg in Uw huis door

THE TORONTO-DOMINION BANK

WAAR MENSEN HET VERSCHIL UITMAKEN.
ER IS EEN FILIAAL IN UW BUURT.

Children's Bible,
Anne De Vries.
FOR SELECTED BOOKS
call or write
CHRISTIAN BOOK CENTRE
ANTON LAMMERS
36 Longwood Rd. N.
Hamilton Ont.
JA 2-1234

JOHN SAKES
Uw KAPPER uit
AMSTERDAM
Hwy. 8 West van GRIMSBY.
½ Mijl ten O. van SLESSER'S MOTORS, Mountain zijde.
100% Service.
Dinsdags gesloten. WH 5-2520

DUXBURY
TRAVEL SERVICE
Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line
BRAMPTON, ONT.
85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

MAAKT UW SPECIALE VIS TRACTATIE UIT DIT KOOKBOEK

Meer dan 50 illustraties. Het "CANADESE KOOKBOEK VOOR VISGERECHTEN" laat U een groot aantal uitstekende manieren zien waarop U de ontelbare vissoorten die in Canada beschikbaar zijn kunt gebruiken. De recepten zijn een genot, smakelijk en zuinig om te maken.

Schrijf vandaag nog om een exemplaar. Sluit een dollarbiljet in met UW NAAM en Uw volledig adres aan:

The Queen's Printer, Ottawa.

DEPARTMENT OF FISHERIES
OTTAWA, CANADA
Hon. J. Angus MacLean, M.P., Minister

GESCHENK PAKKETTEN
Wij zenden voor $ 6.00 nog steeds: 5 pond Koffie of Thee voor U naar Uw vrienden in Nederland, of een volvette Gouda kaas van 9 lbs. voor $ 5.00.
Vander Veen's Importing Co.
1505 Grandville Ave. S.W.
Grand Rapids 9, Michigan, U.S.A.

Als Niets Baatte
doen onze kruiden vaak wonderen. Wat U ook mankeert en wat U ook al hebt geprobeerd, meldt ons Uw ziekte en klachten, opdat wij U een onschadelijk mengsel zenden waarmee wij reeds 37 jaren succes op succes oogsten. Desgewenst blanco verpakking. Broch. en inl. gratis. Attesten liggen ter inzage.
Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd.) à $ 18.00 bij vooruitbetaling.
Meldt Uw ziekte en klachten aan
Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

BOOK BULLETIN No. 23 "CANADA"
For those among us who would like to know more about Canada's history, here is a most pleasant way: "The Picture Gallery of Canadian History" *Vol. I, beginning to 1763; Vol. II, 1763-1830; Vol III, 1830- 1900. Each volume (about 270 pages) contains about 200 pages of illustrations drawn and collected by the famous Canadian artist C. W. Jefferys. $3.25 per volume postpaid, also other books on Canadian History, let us know what you are looking for.*
Gerry Denbok
Burlington Book & Bible House
Mail-Order Dept. Box 381, Burlington, Ontario. Phone 637-2151

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489
AUDITED PAID CIRCULATION ABC
Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume, Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).
Managing Editor: D. Farenhorst.
Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.
All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.
Contents may not be reprinted without permission of the publisher.
The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

Please inform us immediately of any change in your address.

CHRISTIAN CC COURIER
A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parleviiet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd. Box 34, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary. Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

THE STORY OF KOH-I-NOOR and JEBEL-ET-TUR

by Rev. Louis Tamminga

Every little citizen that starts his earthly career will soon discover that two things play quite a role in society: money and laws. The man in the trolleybus summed it all up: money is scarce, laws are plenty. His sentiment deserves sympathy. Who likes the rigid ritual of a rule-ridden world anyway? Nikolai Lenin already said (before the revolution of 1917, that is): laws are like piecrusts, made to be broken. And who wouldn't like to trade his own penny affairs for the bonanza of Beverly Hills?

Or is there more to it?

Appearances deceive.

It did with Koh-i-Noor and Jebel-et-Tur.

Koh-i-Noor is the Persian word for Mountain of Light.

Jebel-et-Tur is the Arabian word for the Mount of Horeb in the Sinai Peninsula.

Koh-i-Noor is the world's greatest diamond: 106 1/16 carats.

Jebel-et-Tur is the mountain that quaked and trembled when almighty God gave the law of the Ten Commandments to His people there.

For many Koh-i-Noor is the symbol of their deepest cravings: wealth.

For many Jebel-et-Tur is the embodiment of all straight-laced authority.

Appearances deceive.

Listen to the story of Koh-i-Noor.

Tradition tells that Sultan Ala-eddin invaded the territory of the rajah of Malwa to capture the briliant stone, then already of great fame. This happened some six hundred years ago. The fighting was bitter. It is not known how many died. Lives of subordinates did not overly concern sultans. History doesn't mention the whereabouts of the diamond again until the year 1739. In that year Nadir, the Shah of Persia, sacked Delhi and part of the loot (and the purpose of the expedition) was the Koh-i-Noor. Again it is not known how many died and were killed. The stone provided very little happiness for its new owners. The Shah's most trusted general, Ahmad, assassinated him and proclaimed the diamond his lawful property. His descendant, Shah Shujah, however, in order to safeguard Koh-i-Noor fled with it to India. After much wandering about he was forced to surrender it to the Sick ruler. Rumors about the fabulous stone reached Great Britain and in 1849 John Bull annexed the Punjab. The diamond was taken to England and became a crown jewel of Queen Victoria. (Who said East and West have little in common?)

Mountain of Light . . . mountain of Sorrows!

You might say: what an awful diamond.

But that would be sending the blame to the wrong address. For you see, the beauty of Koh-i-Noor didn't work the havoc; it was the ugliness of man's heart that did not know how to manage is. And so where man isn't changed, the fortunes will squander him and his happiness.

For several years Hollywood's George Reeves had played the role of 'Superman' and kept nine million children spellbound before their TV sets. For Mr. Reeves the problem of scarcity of money versus abundance of laws appeared not to exist: every chapter they shot of him produced a small fortune. And in his plays he superseded all existing laws, including the one of gravity. But some years ago friends dropped by and they made a bit of small talk. Reeves then asked to be excused, they heard a shot and found him in his bedroom with a bullet in his temple.

Appearances deceive.

It did with Koh-i-Noor. But it does with Jebel-et-Tur too!

Ages ago God gave his people the law on that mountain. That law is still with us. We call it The Ten Commandments. It has not lost one bit of its binding power. That's why it is not very popular. People don't want to be bound. They think that's **bondage**. But such people forget that the Ten Commandments don't start with the first commandment. There is a very important prologue. The film, "The Ten Commandments" leaves this prologue out of the picture. That's why it has misinterpreted the commandments that followed. And so the film led the viewers **into 'the house of bondage'**. For, strange though it may sound, God gave the law to make us **free**. That is also the story behind Jebel-et-Tur. It all started in Paradise, the Garden of Eden. God loved the Garden of Eden, much like a young couple fondly cherishes the house they are building; they set the wedding date. God couldn't wait: He created Adam. When Adam opened his eyes for the first time he couldn't believe the harmony and beauty he saw. The first voice his ears heard was God's voice. Adam was happy. Every day was an unforgettable experience for him. You say: well, I could be happy too in a Garden of Eden.

But, you see, it wasn't just the Garden. He was so happy, because he **looked like God**. The Bible says: he was made in the likeness of God. And God is a God of peace, of beauty, of harmony and of love. Adam had peace too. Peace in his Maker. He loved to do what God said. All Adam's children were to be the same way. Mankind was to take a great flight, because it had the best Pilot, God Himself. Adam looked God in the eyes: I know what you mean. To understand God's will was sheer delight. His law was written in man's heart. Thus man was eminently equipped to cultivate the earth and bring out the Maker's glory. He was to turn the whole world into a paradise. The Garden of Eden was the mere beginning of a grandeur that is far beyond our imagination. God entrusted the very riches of the universe to His managers on earth. The answer to that great purpose and mandate is freedom. Freedom for the trumpet-swan is to obey the law of periodic migration which is part of its nature. Freedom for the fish is to accept the limitation of water as the only habit for 'happiness'.

However, the story takes a sad turn.

One day Satan entered the Garden. He said: you can be as God, just follow my directions. The first and most disastrous triangle began. Adam cut the preserving ties of authority that bound him to God's love. The great flight of the human race took an end with punny man at the joystick. His heart became utterly insensitive to God's will. His heart became foul, jealous and unhappy. Cain killed his brother Abel. Chaos settled upon earth. Wars, sickness, prisons, policeforces, drug-addiction; a river of tears that washed away all the joys of Eden.

But thanks be to God that the story doesn't end here.

For God so loved the world that He gave His law back again. In the full assembly of His people He dictated it to Moses. It tells man about God's will again. The suicidal course may take an end for all who believe. Once more there is a purpose in life and boundless happiness.

But God gave more than the law.

For God so loved the world that He gave **His own Son: Jesus Christ**. He assumed human nature when He was born as a frail child in Bethlehem's manger. When He was only 33 years old He died on the cross. The punishment of our sins was upon Him. He rose from the dead and ascended to heaven. By His Holy Spirit He changes and cleans man's heart. He gives them faith and makes them children of God. As children they seek to do their Father's will. And they don't have to seek long. His will is recorded in the Bible and in the Ten Commandments. They cherish it as a loveletter. Life has a purpose again. The answer to that purpose is **freedom**.

Do such children of God despise wealth and the everyday things of life?

Of course not. It is God's handiwork. They are busy to develop it all. They bring out the hidden glory of God. They start where Adam left off.

Do they hate money? No, but they hate to be slaves of it. They manage it as God-appointed stewards to bring about a God-centered society and culture. And on every reward of their assiduity they see God's giftcard: with love from your Father (in heaven). And they dedicate a whole day's work to God: to our Father in Jesus Christ, thankfully yours . . .

Jebel-et-Tur . . . mountain of Light and Peace.

Koh-i-Noor . . . mountain of Slavery and Suspicion . . . but **mountain of Splendor** once more when brought under the sway of the freedom of the love and authority of God. For this is His vineyard.

Children of God are the most accurate and devoted diamond cutters. They are the most conscientious savers and the greatest givers.

Jebel-et-Tur, the Mountain of Freedom, through which Koh-i-Noor brilliantly reflects the friendly smile of God.

A CAREER IN MEDICAL TECHNOLOGY

(Canadian Scene) — Are you interested in science and its application to health and disease? Perhaps you considered becoming a doctor, but the long and expensive period of training (some 7 years at university, with ordinarily another year of internship in a hospital) served to discourage you. Then why not consider a career in medical technology? The Medical Laboratory Technologist, (sometimes known as a hospital laboratory technician) is an important member of the hospital team. He or she works with doctors in the diagnosis and treatment of disease by performing vital tests and experiments. Doctors depend more and more upon laboratory findings — blood analyses, metabolism tests, the preparation of tissues for pathologists, etc.

If you have a liking for the sciences — and an inquisitive mind; if conscientious care, painstaking accuracy, responsibility and trustworthiness are part of your character, you will be a suitable candidate for training in this field. But you must also have the education requirements for undertaking one of the fully-accredited certificate courses in medical technology. To enter, a student must have completed Grade XIII (Senior Matriculation standing), or its equivalent, with chemistry, physics or biology, and two mathematics.

Such certificate courses in medical technology are available at hospitals in each of the Canadian provinces; a total of more than 110 such hospital courses in Canada. Certificate courses are also offered at three universities; at the University of Saskatchewan in Saskatoon, at Laval University in Quebec City and at the University of Montreal. A growing number of universities (although none in Ontario, which has over 50 hospitals with certificate courses) now offer at either the certificate or degree level. The degree courses, available at the University of Saskatchewan and the University of Alberta, in Edmonton, are designed primarily to equip the student for specialist work and research in the field of medical technology. Such degree courses are naturally more expensive and take longer — four years.

The certificate courses, available in hospitals, provide laboratory facilities for training, specified lectures, etc., and fulfil all the requirements for training set by the Canadian Society of Laboratory Technologists. While training, the student is usually paid a small fixed sum agreed upon by the Hospital Association or he may be allowed the equivalent in meals.

Such certificate courses consist of 18 months to two years of clinical training. Following successful examinations, which are held in the spring and fall of each year in both French and English in all large centres throughout Canada, students, if aged 18, are able to register with the Canadian Society of Laboratory Technologists, and are entitled to the initials R.T. (Registered Medical Technologist) after their names.

Salaries in this field are based on qualifications, responsibilities and experience, and can range from a beginning salary of $3500-$3850 annually for a general technologist, who performs routine medical laboratory procedures under supervision, to $7200 per year for a Chief or Supervisory Technologist with many years of specialized laboratory experience.

With additional training and experience any Registered Technologist has the opportunity to progress to more advanced levels of certification and has the guarantee of a respected lifetime career.

(Further information regarding courses, approved training schools and registration may be obtained from the Canadian Society of Laboratory Technologists, 88 Wentworth St. South, Hamilton, Ont.)

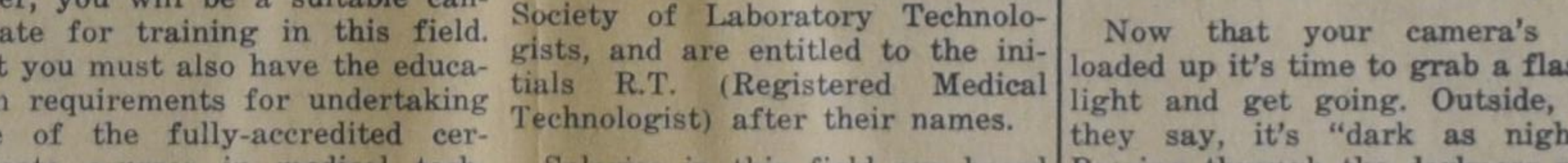

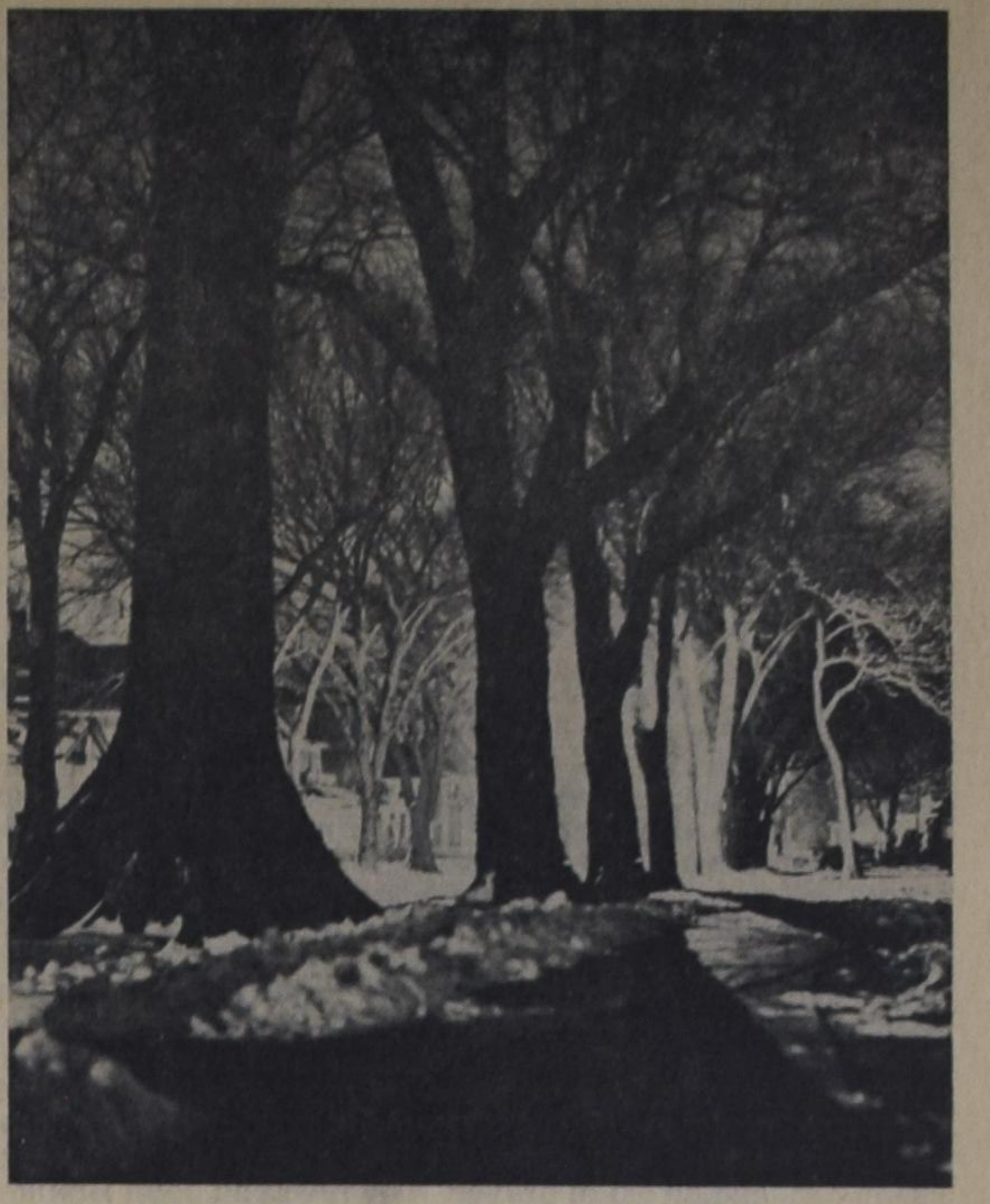

You can take pictures such as this at night without high speed shutters or electronic flash.

Make a date with your Camera - tonight

Is your comera one of those lazy kind that's become accustomed to working only during sunshine hours? If so, why not let it show you how much more fun you can get out of photography by putting that very same camera to work . . . after dark!

No, you won't need a lot of expensive equipment; in fact, you don't even need an exposure meter (wouldn't do much good, for most night-shooting, even if you had one). Don't worry, either, if your camera doesn't have a synchronized shutter; you'll take many wonderful night shots with a simple bulb or time exposure. Yes . . . you'll need something to hold that camera steady as a rock but you can sometimes use just that . . . a rock. Or a stairstep. Or a fence-post. Anything solid, if you don't have a tripod.

Of course you can do your night-shooting in colour; perhaps for the first few rolls you'll want to try some of the extra fast films available in 35 mm, 120 and 620 rolls and 4x5 film pack sizes. These films have a tungsten rating of about 100 ASA . . . nearly 300% faster than those previously available for most cameras.

Load your camera . . . and go

Now that your camera's all loaded up it's time to grab a flashlight and get going. Outside, as they say, it's "dark as night". Peering through the darkness you see a building, its lights blazing through half its windows. A wonderful subject for that nightshot over 25 feet away you have no experiment. Since the building is distance problems, no focusing problems. If your camera has an adjustable diaphragm you'll close it about half to, say, f/8. The shutter will be set at either B or T, preferably the latter. Of course you'll compose the picture . . . through the viewfinder or on the ground glass.

Now — take 3 test exposures . . . one of 3 seconds, one of 30 seconds, one about 3 minutes. Keep an accurate record of the conditions under which they were taken; this is very important. Also important is the fact that there must be no camera movement whatever during exposures; a cable release helps on this but isn't absolutely necessary. Another problem is to the lens and to avoid capturing prevent stray light from hitting moving lights during the exposure; a lens shade helps on the former . . . temporarily covering the lens will probably solve the latter.

After you've seen the developed negatives and studied the test prints you'll be able to decide which of the 3 exposures is best for your specific equipment under those conditions. Thus you begin establishing a series of night exposure data which will enable you to always produce desired results under similar circumstances.

Well, you're off to a flying start as an after-dark cameraman. Fun, eh?

THIS I MAINTAIN

That photography is a language; pictures should say something of your own and not repeat someone else's message.

That the mechanics of photography are secondary and can be mastered by anyone.

That it is not necessary to own a ton of equipment to make a good picture.

That no one cares what camera is used; it's the picture that counts.

That it does not make any difference whether it is a medieval or modern . . . but is it a picture?

That criticism should be constructive; critics should make suggestions for improving pictures, not merely tear them apart.

That pictures should be made to satisfy oneself; if others like them, so much the better.

That to me photography is a hobby and when it ceases to be fun, I'll quit.

Don't Confuse Her!

The following story comes from London, England:

A woman L-driver (learner) stalled her car when the traffic light changed to green in a busy London suburb. By the time she had started up again, the light had changed to red, and a police car had drawn up behind her, followed by a growing line of private cars.

Again the lights changed to green, and again the L-driver stalled. The line behind her was now nearly 100 yards long.

When the woman driver stalled for the third time, a fanfare of horns smote the air.

But the police car crew announced over their loudspeaker: "The car in front is being driven by an L-driver. Please don't sound your horns—you are only confusing her."

Again the lights changed to green. The woman driver slammed the car into gear—and promptly reversed into the police car.

Over the loudspeaker came the anguished cry: "Now look what the silly so-and-so has done!"

The crew had forgotten to switch off their microphone.

(Ontario Traffic Safety)

Church in Changing Era

NEW COMMITMENT TO CHRIST NECESSARY WHILE FACING CRISIS OF OUR TIME

Scripture remains norm whatever we decide

WITNESS FROM EVERY PLATFORM

by ANDY VELTHOEN.

Grand Rapids, Thursday, February 7, 1963.

At Calvin Theological Seminary, Grand Rapids, Mich., last night the installation and inauguration took place of Dr. John H. Kromminga as president for indefinite tenure as decided by last year's synod. The importance of this event was underscored by the presence of many members of the Board of Trustees of the Seminary and by the presence of more than forty representatives from theological seminaries across the States and various Christian colleges. After the colorful procession of faculty and guests, headed by the president of the Board of Trustees of Calvin College and Seminary, the reverend John Breuker, had occupied its seats, professor dr. M. Woudstra, professor of Old Testament, of Calvin Seminary, opened the inaugural program by reading of the Scriptures Psalm 135, and he led in prayer. The reverend John Breuker read the form of installation and confirmation to which dr. Kromminga answered firmly: Yes, I do with all my heart. After dr. Henry Stob, professor of Ethics and Apologetics, of Calvin Seminary, offered a prayer of consecration, the newly inaugurated president of the Seminary, dr. John Kromminga, delivered his inaugural address in which he indicated briefly the great changes taking place in our world and the answer the Church ought to give in the light of Scripture.

The installation took place in the Seminary building at the Knollcrest campus. Dr. John Hamersma, professor of Music at Calvin College, was at the organ.

DR. KROMMINGA'S ADDRESS

Professor Kromminga defined the task of Calvin Theological Seminary: prepare ministers for the Christian Reformed Church, which is a big, big task in which I have need of the sympathetic cooperation of all concerned, and especially the hearty assistance of the faculty with which I work. The average term of service of the teaching staff is less than seven years. There is no task more challenging than theological education, and there is no place at which I would rather pursue that task than Calvin Seminary, my own alma mater which has the love of my heart. There is no tradition in which I would rather stand — and without tradition one cannot stand — than the Reformed tradition which stresses so much the foundation of the inspired and infallible Word of God. It is my conviction that the world needs this emphasis, said prof. Kromminga, who was of the opinion that our address to the need of the world must be revitalized. This may sound very peculiar to those who have been accustomed to disparage a close relation between a theological seminary and a denomination. There is very close relationship between Calvin Seminary and the Christian Reformed Church, a situation which does occur only at very few similar institutions. This situation creates certain problems particularly concerning the vitality of the seminary's address to the world. If we were to answer the question whether theology's concern for the world is better expressed in a divinity school unconnected with a church or in a denominational school, we would choose for the latter, without hesitation.

MODERN UNBELIEF

The address to the Christian faith to modern unbelief is the church's address. There is much in the current ecumenical reemphasis on the church to bear this out. The concerns of the church are the concerns of the seminary. The study of theology is not properly carried out in abstraction, but in deep involvement in the life and work of the Church of Jesus Christ, said prof. Kromminga.

Calvin Seminary's widest concern is the whole Church of Jesus Christ. There are stirrings of self-awareness in this world-wide church in our day. The Christian Reformed Church is becoming more aware of a world-wide church, and must continue to develop that awareness. And the seminary of that church must take the lead in observing, criticizing, and assisting the discharge of the responsibility of part of that great church for the whole. But between this narrowest and widest concern, there is an important intermediate concern, for world-wide Protestantism. The position of Protestantism is weak, critically weak: divided, out of touch with its own traditions, confused, groping, it presents a sad contrast to the massive poise of the Roman Catholic Church.

COMMUNICATION

The Roman Catholic Church claims to offer the Christian answer to social problems, and this impressiveness remains, even if one concludes that it is not the Christian answer. But the Roman Catholic Church reckons with positive convictions on the basis of a shared and trusted authority, and the Protestant position in this respect is deeply divided. It appears, in the face of Roman external unity, to be shot through with cheap competitiveness. The very principles of the Reformation demand that this shall be a matter of great concern to us.

It is OUR cause that needs healing medicine. A firm, positive, intelligent adherence to the heritage of the Reformation is to be communicated in the hope that the divisions and deviations of the past may be undone, and better things may be in store for Protestantism in the future.

Thus the lines of responsibility begin to become clear. There must be an adjustment to changed conditions, but no weak-kneed surrender to the notion that all is flux and nothing stable. The adjustment must be made on the basis of an understanding in depth of that position which is to be adjusted. Its purpose is to revitalize and to re-apply the position, not to repudiate it. We must make our distinctive contribution to the world-wide struggle of the Christian faith to meet modern unbelief in such a way as not only to survive, but to conquer. This must be done on the basis of firmly held and well understood convictions. In divine revelation and the rich heritage of the Reformed faith we have many answers, much light, and wonderful comfort to offer. The adjustment of which we speak is the precise opposite of the dissipation of this heritage. It is to understand and transmit this wealth in terms of the times in which we live. This is the responsibility; and there is no man or group of men so remote from us that we do not owe to them some measure of this responsibility, said prof. Kromminga.

THE WORD IS NOT BOUND . . .

The president of Calvin Seminary continued his address by describing the altered attitudes of the churches characterized by vast changes some are making in theological and ecclesiastical practises. Such alterations are the more impressive because the winds of change have been blowing amidst those who have been very resistive to change. Many have reacted reluctantly to changes, as a repsonse to the challenge which has shaken them out of long-established and comfortable ways of living. Making mention of the Second Vatican Council, professor Kromminga said that it looks impossible that the Roman Catholic Church should make any radical changes, for changes that would satisfy the demands of the Reformation would mean the end of the Roman Church as an organization. Yet one must reserve judgment in the hope that the great reservation of dr G. C. Berkouwer — "the Word of God is not bound" — may yet promise the miracle.

DEEPER UNDERSTANDING

Great changes have came about also in the communions represented by the World Council of Churches. I have reference not so much to the growth of a new organization as to the great background fact: the ability of men of different convictions to sit down and discuss their differences frankly with each other. Such conversations have not meant the end of convictions but they have resulted in a deeper understanding of the distinctive heritage of the member group and deeper commitment to it. They have done far more to make denominations conscious of theology than the reverse. Such conversations did not eliminate all of the problems.

DEEP CONCERN

Critics both in Roman Catholic and Protestant communions consider these changes to be a denial of the faith, made by men who care little for it. But there is, said professor Kromminga, deep concern for the faith indeed, perhaps a deeper concern than that which is reflected in the defense and propagation of entrenched positions. The history of the Church makes often mention of changes, and many true leaders were prophets of change. Augustine was accused of introducing innovations into the Church, and Abraham Kuyper had to face vehement opposition. But they were men who gathered up in themselves the tenets of their faith and made it live for their own and succeeding generations. They believed that the Church in order to stay alive must be ever reforming. Strong, conservative traditions have felt moved to make contacts which a century ago they would never have thought of making.

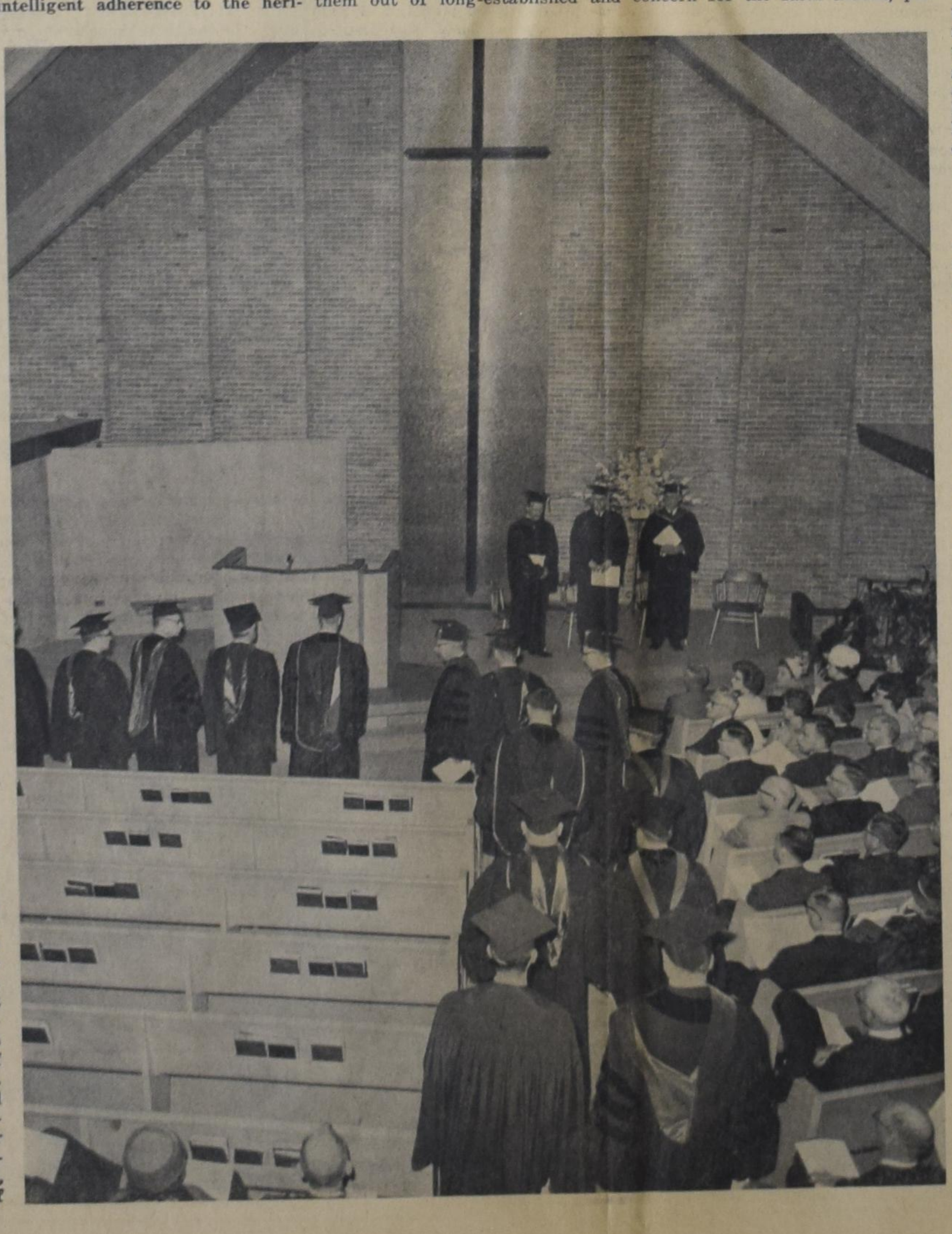

WILL CHURCH FAIL?

What prompted such alterations? Professor Kromminga wondered whether this was merely a liberalism, a looseness, which cares nothing for principle, for heritage, for Scripture, for tradition. Is it a modernity which thinks only in terms of power and bigness? Such attitudes are a threat of weakness from within, and are to be resisted at whatever cost, said prof. Kromminga. The new stance has been motivated by something deeper, and more menacing than this: it was caused by a threat of a great danger from without. We live in a changing world, and the alterations proceed at a faster rate than ever before in the history of the world. The nature of this threat from without is that in the face of the great changes the Church will not do its duty to human society, and will thus fail to do its duty to its Lord. The age, the task, the failure, and the success must be evaluated in terms of the will of the Lord. No one has a greater responsibility in this respect than we who believe that His will has been revealed from heaven and that His will must certainly triumph.

SHALL WE SURVIVE?

This world is marked by the explosion of nationalism, the sickness of secularism, and the menace of communism. Shall this world be won for Christianity? The missionary effort has succeeded in turning to some version of Christianity about 2 per cent of India, 1 per cent of China, a half per cent of Japan, 10 per cent of Vietnam, 9 per cent of Ceylon, and 4 per cent of Indonesia. Within the lands of historic Christianity a great decay and lethargy has set in. The problem is less that of a strategy of conquest than that of survival.

The problem is complex. Once politically comfortable relations have disappeared, and psychological and sociological terms shift in meaning rapidly. How can education cope with the preparation of men to face such a shifting world when its terms of reference are always obsolete or obsolescent, wondered professor Kromminga. This threat prompted others to look about for new approaches to the Christian task because the old alliances and resources appear to be inadequate. Christian Europe and Christian America are gone, and Christian Asia and Christian Africa have not yet arrived, if ever they are to come. If the contemplation of these facts is not to lead to a defeatist isolationism then adjustments must be made now to meet this overwhelming challenge. Te seek this is no denial of the faith. To fail to seek this would be a most deplorable denial indeed.

WITH OPEN EYES

The whole church must open its eyes to the changed position of the church in this world. This difficult task is accentuated by the desire to remain orthodox. A church which feels this desire strongly tends to be oriented wholly to the past. Past victories are glorified, past achievements are cherished, past declarations are enshrined. Past enemies are exhumed, belabored anew, and buried again, said professor Kromminga. There is a body of revealed truth which is timeless because it comes from the Eternal and leads to eternity. If the stance of orthodoxy is taken uncritically, it is self-defeating, this makes it practically ineffective, and this is not true orthodoxy. **The past victories were in their days victories over contemporary problems.** In these years we celebrate a series of 400th anniversaries, the Institutes, the Belgic Confession, the Heidelberg Catechism, the Genevan Psalter. Creeds are of a primary significance to the world. No matter what their value, creeds do not encompass all of the truth. Wisdom did not die with Guido de Brès, Zacharius Ursinus, and Caspar Olivianus. Other men of equal ability and depth of commitment also made confessional statements. Dr. Herman Bavinck, a great champion of the Reformed faith, said once: **"Just as no single denomination, no matter how pure, coincides with the universal church, so neither may any one confession, no matter how true to God's Word, identify itself with Christian truth."** The church has a twofold task by way of response to the challenge of this world: home work versus field work, deeper roots versus broader horizons, understanding of the heritage versus communicating it, doctrinal knowledge versus missionary zeal. There is no understanding of the heritage if it is not communicated, and there is no communicating the Christian heritage unless it is understood. God has given his treasure for use and for increase.

WITNESS FROM EVERY PLATFORM

The orthodox church has much in its responsibility which calls for the steadfast maintenance of the deposit of truth which the Lord has given. But there is nothing, said professor Kromminga, which demands or allows refusal to agree with others where agreement is possible, to join with others where joining is legitimate, to learn from others where learning is demanded, or to witness from every platform which is available.

Professor Kromminga made reference to "father Bavinck" who once said that "the catholicity of the church is a concept of surpassing beauty. He who shuts himself up in the narrow circle of a small church or conventicle does not know this catholicity, and has never experienced its power and comfort. Such a one fails to do justice to the love of the Father, the grace of the Son, and the fellowship of the Spirit. He robs himself of spiritual treasures, and he impoverishes his soul. But he who is looking out over the innumerable throng which has been purchased from every land and from every age through the blood of the Son, feels what a powerful strengthening of faith and what a marvellous comfort in suffering it is to know oneself one with that entire militant church which is being gathered from the beginning to the end of the world, cannot be narrow of heart, cannot remain narrow in his sympathies."

CONSTANTLY CORRECTING

True love for the Reformed faith, said professor Kromminga,

(Continued on page 9)

EENS HEEL LANG GELEDEN

Ofschoon we er nu allemaal eensgezind van overtuigd zijn dat we ons geen betere ouders hadden kunnen wensen, vonden wij vroeger vaak dat we het maar slecht met ons ouderpaar getroffen hadden. De meeste kinderen in onze klas waren, wat hun ouders betrof, stukken beter af dan wij. Een door ons onofficieel gehouden enquete onder onze klasgenootjes onthulde het feit dat drie kwart van de kinderen later dan 8 uur naar bed ging, dat ongeveer hetzelfde aantal nooit hoefde af te wassen, schoenen te poetsen of konijnen te voeren, dat meer dan de helft geen piano hoefde te studeren en dat de overgrote meerderheid elke week snoepcenten kreeg. Als men dan in aanmerking neemt dat Hein en ik om 8 uur in bed moesten *liggen* (Jaap en Marieke moesten nog veel vroeger!), dat wij dagelijks bedolven werden onder allerlei huishoudelijke akkevietjes (die voor Jaap en Hein bestonden in tuin opruimen, harken, gras plukken voor de konijnen etc., dat wij elke dag minstens een half uur voor de piano moesten zitten zwoegen op ingewikkelde toonladders en studie stukjes van Czerny en dat wij nooit of te nimmer ook maar één halve cent kregen om te versnoepen, dan snapt men wel dat wij als kinderen dik te kort kwamen. We schroomden dan ook niet om onze ouders regelmatig op de hoogte te stellen van de betere en doelmatiger opvoedingsmethoden die andere ouders voor hun kinderen gebruikten. Maar hoe we ook redeneerden, disputeerden of debatteerden, Mam en Pa verblikten of verbloosden niet en bleken onvermurwbaar, ten aanzien van hun eisen en verboden.

"Wel, als jullie het hier niet bevalt en denkt dat je het bij Alie of Jan thuis beter hebt, dan ga je daar maar heen," kon Mam dan ijskoud antwoorden, terwijl ze gemoedereerd door ging met kousen stoppen of eten koken. Natuurlijk gingen we niet weg. We vonden dat we dàt onze ouders niet aan konden doen, ofschoon ze het, eerlijk gezegd, wel verdienden. Niettemin bleven we onverdroten doorgaan met het indienen van verzoekschriften om clementie: Later naar bed, minder karweitjes, afschaffing der pianolessen en vooral invoering van snoepgeld. Dit laatste was wel ons hoofdmotief. Met begerige blikken en bijtende afgunst keken wel elke dag opnieuw toe hoe sommige kinderen hun mond volpropten met drop, toffees, zuurtjes en anijsballetjes. De tijd dat we deel mochten nemen aan dit snoepfestijn en een veter drop kregen of een stuk zoethout van de bevoorrechten, was al lang voorbij. Zodra de kinderen merkten dat wij altijd met lege handen en zakken op school kwamen, en nooit hun goede gaven konden beantwoorden met wat snoepbaars of desnoods maar met een lik van een veelkleurige toverbal, hielden zij hun zakje met snoep stevig voor ons gesloten. "Voor wat hoort wat," zeiden ze dan wijsgerig met een mond vol lekkers. We ergerden ons ontzettend en zouden, mits Freud wat eerder geboren was, hiervan zeker de één of andere afschuwelijke trauma van opgelopen hebben. Keer op keer drongen we er dan ook bij Mam met klem op aan ons althans in ons verzoek om snoepcenten wat tegemoet te komen. Maar helaas! Het woord "snoepcent" was al erg genoeg om mijn moeder de koude rillingen te bezorgen. "Ik denk er niet aan!", was haar kommentaar. "Jullie krijgen goed en voldoende eten en al dat gesnoep bederft je tanden en eetlust maar. Uit school mogen jullie een appel of een biscuitje en daarmee is het welletjes. Basta. Ik wil er nu ook geen woord meer over horen. Al zouden alle kinderen op school een gulden snoepgeld krijgen in de week, dan nog krijgen jullie geen halve cent. En nou opgemarcheerd, mars. Ga buiten spelen. Het is heerlijk weer."

Na deze boute bewering van m'n moeder, bleef ons niet veel over dan gelaten en met wrok te berusten in ons lot. Voor ons geen snoepcentje, nooit of te nimmer.

En toen op zekere dag gebeurde het wonder! Op weg naar huis, uit school, zag ik hoe een dame één van haar handschoenen verloor. Ik pakte de handschoen op en ijlde de dame achterna. Deze was zo blij met mijn vondst dat ze drie centen uit haar portemonnaie haalde en mij deze toestopte met de woorden: "Ga daar maar wat lekkers voor kopen." Ik wist dat ik geen geld van vreemden aan mocht pakken. Mijn ouders hielden er nu eenmaal absurde ideeën op na. Nog volslagen beduusd over deze plotselinge rijkdom, bleef ik naar de drie koperen centen in m'n hand kijken. Pas toen de dame al bijna uit mijn gezichtsveld verdwenen was drong het tot me door dat ik dit geld had moeten weigeren. Maar het was nu te laat . . . Met een kloppend hart en een schuldig geweten stopte ik de drie centen diep weg in de zakken van mijn mantel. Wat een geluk dat ik school had moeten blijven en nu alléén op weg naar huis was! Stel dat de hele kluit erbij geweest was! Jaap had nooit thuis zijn mond kunen houden. Hein wel. En ik nam me voor om hem in te lichten over mijn fortuin. Per slot had ik van hem gisteren nog een prachtige lichtstuiter gekregen.

Het eten en Bijbellezen duurde die middag uren. Nog nooit hadden Hein en ik zoveel haast gehad om weer naar school te gaan. Het geld brandde mij in de zak en het was hoog tijd dat we er mee naar Suikerjannetje gingen. Suikerjannetje had een enorme voorraad snoep. Grote, glazen stolpflessen met zuurtjes in alle kleuren van de regenboog, wit kartonnen dozen met slierdrop, katjesdrop, engelse drop en dubbele zouten; stapels chocolade repen, kettingen van lollies, zakken apenootjes en trommels vol toffees plus nog honderd andere soorten snoep. Suikerjannetjes' geduld werd die vroege middag zwaar op de proef gesteld, maar na veel wikken en wegen, beraadslagen, rekenen en vragen, konden we eindelijk onze keuze bepalen. Hein ging de deur uit met een bos veterdrop en een zak met droptoffees, terwijl ik een puntzak met zuurtjes in de hand had en een andere met gemalen drop in m'n mantelzak. We spraken geen woord, maar aten gestadig, totdat we opeens met schrik op de torenklok zagen dat over een paar minuten de school aanging. Hollend, etend, kauwend en hijgend vervolgden we de rest van de weg en konden nog precies op tijd de zware schooldeur binnenglippen.

Onze klas begon met aardrijkskunde en terwijl de kinderen zonder veel enthousiasme hardop de plaatsnamen van de provincie Groningen opdreunden en de meester de plaatsen op de kaart aanwees, had ik prachtig de gelegenheid om verder te snoepen. De zuurtjes had ik onderweg al soldaat gemaakt en nu begon ik aan de gemalen drop, een van de heerlijkste dingen die de aardbodem oplevert. Telkens ging ik met een natte vinger naar m'n kastje van de lessenaar om daar uit het zakje een lik gemalen drop te halen zoals een bij honing peurt uit een bloem. Maar het proces ging me te langzaam, dus schudde ik wat van het poeder op m'n hand en bracht dit naar mijn mond. Ik had juist een flinke mondvol, toen opeens een driftige stem riep: "Lorre, jij zit te snoepen!" Met een paar lange, kwade passen was de meester bij me. Ik zat doodstil en durfde amper te slikken. Stel dat de meester door had dat ik m'n mond vol drop had! "Geef op dat snoep wat je in je kastje hebt," bulderde de stem opnieuw. Met een bloedend hart haalde ik het vochtige, vieze puntzakje met de rest van de drop te voorschijn en legde het behoedzaam in de open palm van de meester. Zijn gezicht vertoonde een duidelijke afkeer van het drabbige zakje.

"Heb je nog meer?", beet hij me toe. Ik weifelde een ogenblik. Mijn ouders hielden me altijd voor dat we altijd de "absolute waarheid" moesten spreken. Dus helaas nu ook . . . Ik knikte schuchter met een gebogen hoofd.

"Geef op dat spul dan!", beval de meester, terwijl hij zijn hand ophield. Ik had geen keuze. Ofschoon ik wel kon huilen dat ook dit laatste beetje vreugde en lekkers me niet gegund was, moest ik wel gehoorzamen. Ik verzamelde al mijn krachten en spuwde toen met een fikse boog de inhoud van mijn mond in de wachtende hand van de meester. Op hetzelfde ogenblik gaf de meester een gil alsof hij door een giftige adder gestoken was. Een seconde later kreeg ik een suizende slag om mijn oren en hoorde ik de meester schreeuwen met overslaande stem: "Rots der ergernis, steen des aanstoots, eruit, vuilak!" (Wij gingen per slot niet voor niets naar een christelijke school.) Toen werd ik bij m'n arm meegesleurd en de deur uitgekwakt, terwijl de klas ademloos en in diep stilzwijgen het schouwspel gadesloeg.

Die avond moest ik honderd strafregels schrijven: "Ik mag niet snoepen in de school, noch des meesters hand bevuilen." Toen mijn moeder op de hoogte kwam van mijn onfortuinlijk avontuur (zij heeft nu eenmaal een verhoorsysteem waardoor ze altijd alles van je te weten komt), deed ze ook haar duit in 't zakje. "Voor mij schrijf je honderd maal uit: "Ik mag geen geld, noch goederen van vreemden aannemen." Ook mijn moeder is onderwijzeres geweest . . .

Lorre

Rust

Wat ook kwam, of komen zal:
God is bestuurder van 't heelal.
'k Leg mijn leven en mijn lot
in de handen van mijn God
want, een leven Hem gewijd
is gewin voor eeuwigheid.

Gemka.

Ingezonden

Tellen wij wel mee ?

Mr. Editor,

Naar aanleiding van Uw "Tellen wij wel mee" in C.C. van 15 febr. j.l. rijzen bij mij een paar vragen.

Terecht stelt U het dat wij in deze wereld Christus' getuigen zijn. Niet *hebben* te zijn, neen: *zijn*. Accoord!

Hier volgt dus uit dat ons getuigenis op politiek gebied ook zal klinken, we gaan dus stemmen, aanstonds. (Ik volg Uw stuk maar zo in hoofdlijnen).

Wij zullen onze stem dan uit hebben te brengen op een van de burgers die *niet*, let wel *niet* onze overtuiging zal uitdragen. Als wij dus naar de aard van ons mandaat het Christelijke getuigenis laten horen, zal degene die door ons als vertegenwoordiger is gekozen dat zeer beslist *niet* doen; op z'n best zal hij Christus met het humanisme verbinden. Dus dat wordt een vals getuigenis, of niet?

En die hij of zij spreekt daar toch ook voor mij, die getuige van Christus is, is het niet?

Ik gevoel wel, U komt in de knoei met het getuigenis, dat ook van ons heeft door te klinken op politiek gebied, en dan is uw redenering dus ook: stemmen. Het doet er niet toe of wij hem of haar kennen of niet of dat de politiek gegrond is op de portemonnaie; stemmen, onze Christelijke plicht doen.

Mijn vraag is: vraagt God dat werkelijk van ons zo te getuigen? Ik weet het zo net niet! Persoonlijk geloof ik, dat er heel goed door ons ook getuigd kan worden alle dag, ook op politiek gebied, zonder ons Christelijk geweten geweld aan te doen voor zulk een door U voorgestaan stemmen. Zeker, wij hebben een achterstand in te halen, onze mensen zullen op politiek gebied voorgelicht dienen te worden allereerst! M.i. is hier voor onze A.R.S.S. afdelingen een groot en vruchtbaar arbeidsveld: bezinning en voorlichting eerst wat ons beginsel aangaat. Daarna zal dan ook bezien kunnen worden wat wij practisch kunnen doen.

Dit laatste heb ik willen zeggen, op dat U niet zoudt denken, dat ik me alleen in het negatieve wens terug te trekken. Niets is onjuister dan dat. Op mijn vragen zou ik graag een antwoord ontvangen. Doch laten wij niet om de hete brij heendansen, maar recht op de zaak ingaan, dan kunnen wij verder komen, omdat het een zaak is die ons zo na aan het hart ligt.

Hoogachtend,
Geo. Mechelse
Vineland Station, Ont.

Naschrift van de redaktie.

Wij zijn Mr. Mechelse dankbaar, dat hij dit geschreven heeft. Begrijpen wij hem goed, dan heeft hij de spijker precies op de kop geslagen. Als wij hierover goed nadenken, dan kan het niet anders of er komen vragen op. Het laat ons niet met rust. En dit was nu precies wat wij wilden bereiken met dit artikel. Enerzijds weten wij, dat Christus ons als getuigen *gesteld* heeft, ook op politiek gebied, en anderzijds bemerken wij dat wij voor ons getuigenis geen spreekbuis hebben. Hoe meer dit besef tot ons doordringt, des te meer zullen wij ons gedrongen gevoelen in deze toestand verandering te brengen.

In dit verband kunnen wij met veel genoegen reeds mededelen, dat in de eerste drie nummers van Maart a.s. Dr. R. Kooistra van Trenton dit onderwerp zal behandelen in de vorm van "outlines" in ons Engels bijvoegsel. Deze outlines hebben ten doel, het gesprek en de studie onder ons over dit onderwerp te doen ontstaan of aan te wakkeren.

Red.

Zodra U de eerste stap aan boord zet voelt U zich meteen al thuis! Zelfs tegen de laagste Touristen tarieven geniet U *al* de comfort van de "ARKADIA"—haar warme gastvrijheid, voortreffelijke bediening. Luchtgekoeld dineren, heerlijke Europese en Canadese keuken. Europese muziek, dansen, 14 publieke zalen; een van de grootste, overdekte, drijvende zwembaden.

NAAR COBH · LE HAVRE · LONDEN · AMSTERDAM · BREMERHAVEN

VANUIT MONTREAL: 17 Mei, 7 en 28 Juni, 19 Juli, 9 Augustus*, 30 Augustus*, 20 September*, 11 Oktober*. Voordelig Seizoen*

Ga naar Uw reisbureau of de

GREEK LINE

751 Victoria Square, Montreal • 89 King Street E., Toronto
850 W. Hastings Street, Vancouver

Records Records Records

(Philips and C.I.D. - Imported from The Netherlands)

Spiritual Music (hymns, psalms by soloists, choirs with organ, bands, orchestra or trumpet. We have a great variety.)

Organ Music (F. Asma - Zwart and others.)

Popular Music (Vrij en Blij, Jackson, bruiloftsliedjes, draaiorgel, marsen, Bietenbouwers, Friese platen.)

Classical Music (Music for Millions 1—9; highlights of famous classical pieces.)

ASK FOR INFORMATION!

WHOLESALE and RETAIL

Pro Rege Publishing Co. and Speelman's Bookhouse

Bibles - Novels - Studybooks - Juvenile - Printing - Duplicating
10 GOLFDOWN DR. - REXDALE (ONT.), CANADA
CH 9-6662

BARGAINS
BARGAINS **SALE**

Tremendous Savings in Livingroom Furniture

We were able to purchase

- a factory bankrupt stock
- some factory showroom samples
- and a few factory warehouse clear-outs.

DROP IN — LOOK AROUND — VISIT OUR WAREHOUSE - SHOWROOM ON CROOKS HOLLOW ROAD, NEAR DUNDAS.

Sale Feb. 25—March 2
Open 2 p.m.—10 p.m. daily.

MAPLE LEAF SALES

HENRY VANDERVEEN — DUNDAS MA 8-2166

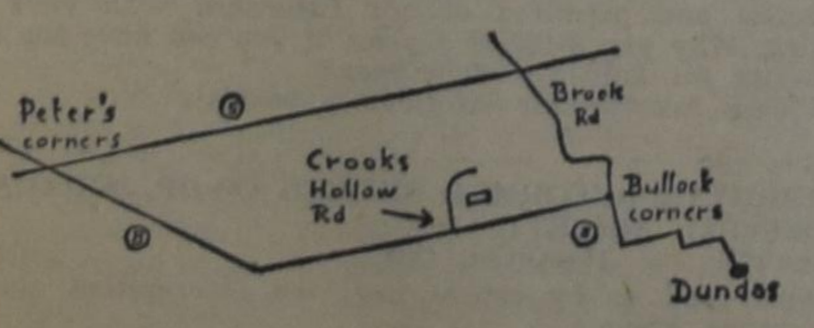

MAYBE A LITTLE OUT OF THE WAY, BUT MUCH LESS TO PAY ! ! !

Four Seasons Travel (OSHAWA)

57 King St. East, Oshawa
Tel. 728-6201, OSHAWA - WHITBY, - BOWMANVILLE

Wij zijn professionals in het reiswezen en garanderen de laagst mogelijke prijzen per schip of vliegtuig. Onze service is absoluut gratis.

JAN KESSLER HANS HAAGMANS

Libby's

weet hoe echte
ZUURKOOL
in te maken!

Heerlijk met Eend

Libby, McNeill & Libby of Canada, Limited, Chatham, Ontario

Groente- en Bloemzaden

Landbouwzaden, Voorjaars-Bloembollen, Bestrijdingsmiddelen, Vruchtbomen, Aardbeien-planten enz. enz.

Ook: Hollandse Sperciebonen, Snijbonen, Bruine Bonen, Capucijners, Kropsla, Boerekool, Postelein, Witlof, Andijvie, Wortelen, Originele Langendijker Koolsoorten. (Groeien uitstekend in Canada en U.S.A.).

Tevens: HOLLANDSE KAMERPLANTEN: Ster van Bethlehem, wit en blauw, Flamingo-plant en Hertshoornvaren, in potjes.

Wij verzenden ook ZADEN NAAR HOLLAND voor U.

Hollandse of Engelse prijscourant op aanvrage geheel gratis

Ons GIRO-CLEARING-COMPANY- ACCOUNT NO. is: 10-138-1025.

WILLIAM DAM SEEDS

West Flamboro, Ont. (near Hamilton)

JAN FABER

Nu Manager van

Burlington Travel Service

Agenten voor K.L.M., H.A.L. en alle andere scheepvaart- en luchtlijnen. Kantoor:

2015 Lakeshore Road, Burlington, Ont.

(Naast het Bus Terminal)

Tel. NE 7-5222

Na kantooruren bel Jan Faber 's avonds thuis op NE 7-5119.

INGEZONDEN

Nederland en Nieuw Guinea

Geachte Redacteur,

In Uw blad van 11 Jan. 1963 bespreekt U de moeilijkheden in de Ned. A.R. Partij. Hoewel dit een Nederlandse aangelegenheid is, meent U, Uw mening hierover te moeten zeggen. Er zal dan ook wel gelegenheid zijn, om op Uw mening in te gaan, waar ik gaarne gebruik van zou willen maken.

U zegt, door vriendendienst enige "kranteknipsels uit Nederland te hebben ontvangen". Het is wel zeer gevaarlijk hierop een mening te gaan bouwen, wat U dan ook niet wilt doen, maar Uw uitknipsels schijnen mij toe zeer eenzijdig te zijn. Dat er spanningen zijn valt niet te ontkennen. Deze spanningen worden op de voet gevolgd. Daarover dus geen verschil van mening.

Het gaat er mij alleen om hoe U Uw gedachte neerschrijft, gegrond op enkele knipsels, zonder misschien de gehele gang van zaken te hebben gevolgd.

U kunt zich bij het lezen van enkele knipsels een geheel verkeerde voorstelling maken, en dat schijnt me toe in dit geval ook juist te zijn.

In Uw uiteenzetting over deze zaak schijnt de Heer Bruins Slot de zondebok te zijn. Wanneer men deze geschiedenis van A tot Z gevolgd heeft, wordt Prof. Scholten een zeer onjuiste houding verweten.

De zaak in 't kort is deze: Prof. Scholten is het niet eens met de A.R. fractie in de Tweede Kamer naar aanleiding van de kwestie Nieuw Guinea. Hij schrijft naar aanleiding daarvan een brochure, en noemt meteen namen van mannen die hij, en enkele anderen, geschikt achten als Kamerleden.

U schrijft dat vele kiesverenigingen reeds namen hebben opgegeven van mensen, die zij voor Kamerlid geschikt achten. Dit is Mijnheer de Redacteur in deze tijd van het jaar, en dan vlak voor de verkiezingen heel normaal. Het Hoofdbestuur (moderamen) komt met een lijst van mannen, welke worden aanbevolen, en welke lijst door de Kiesverenigingen kan worden aangevuld.

Dit geschiedt dus op de meest democratische wijze. Verwacht had mogen worden dat Prof. Scholten zich hieraan ook had gehouden. Nu hij geheel buiten het moderamen om verschillende namen had aanbevolen, kwamen opeens vele tongen los en beschuldigden hem dat hij gezwegen had op de plaats waar hij had moeten spreken (Partijconvent).

Vele mannen wier namen hij genoemd had, trokken zich onmiddellijk terug, en distancieerden zich van hem, o.a. Roolvink en Burgemeester van Tuinen.

Heeft U Mijnheer de Redacteur dit knipsel niet ontvangen? Dit moet er toch bij zijn?

Heeft U Mijnheer de Redacteur ook een uitknipsel waarin vermeld staat, dat de A.R. de heer Bruins Slot niet meer wensen als lijsttrekker? Ik vermoed dat U dit uitknipsel niet kunt vinden.

Heeft U ook een uitknipsel in Uw bezit, waarin Prof. Zijlstra als leider van de A.R. Partij, en sprekende voor de Kieskring Haarlem, openlijk stelling neemt tegenover Prof. Scholten, en hem verwijt van cen geheel verkeerde stelling uit te gaan?

Het moet U genoegzaam bekend zijn mijnheer de Redacteur, dat wetenschapsmensen, zodra zij even buiten het terrein van de wetenschap treden, hopeloze wezens zijn, in ieder geval niet praktisch.

Nu mogen Prof. Scholten's onderwerpen als "De vaart der volkeren" zeer leerzaam en aanbevelenswaardig zijn, de VAART der volkeren moet in de JUISTE BANEN worden GELEID. Misschien vereist dit voor Prof. Scholten nog een afzonderlijke studie.

Hem zou kunnen worden geadviseerd dit werk maar aan Bruins Slot over te laten.

Nu nog dit, mijnheer de Redacteur. Waaruit concludeert U nu, dat door de A.R. Partij en C.H. niet voldoende getuigenis is afgelegd, en dan speciaal in deze ernstige zaak?

U zegt "BLIJKBAAR" is door de A.R. Partij niet voldoende getuigd. Haalt U dit nu weer uit de krantenknipsels? Zolang U niet wordt aangevallen over dit woord beweert U heel veel, maar U kunt ook gevoeglijk zeggen, ik beweerde niets. Een misselijk woord, dat woord "BLIJKBAAR".

Mijnheer de Redacteur: Wanneer U nu eens geen krantenknipsels, maar de gehele toedracht in "Trouw" had meegemaakt en doorgelezen, dan zou Uw schrijven in C.C. m.i. een geheel andere geest ademen.

Wanneer U in C.C. van 18 Jan. 1963 schrijft over Vestdijk, plaatst U boven dit stuk dit opschrift: "DE GEDAANTE DEZER WERELD".

Juist, Mijnheer de Redacteur. De gedaante dezer wereld verandert. En wel zeer snel. Dit zegt ook Bruins Slot in zijn verantwoording en afscheid. Hij zegt: Daar gaat het om. Dat heb ik in de Kamer bepleit. Anderen zullen dat daar BLIJVEN doen. Daar kan men van op aan. Ze gaan daar niet naar de SCHEMA'S van de VORIGE EEUW terug."

En dit schijnt, gezien de felle reactie van de jeugd op Prof. Scholtens brochure, ook de mening van de jeugd te zijn.

Ondertussen is er weer in eigen partij een politieke moord gebeurd. Wie zorgt voor een goede opvolger?

Met hartelijke dank en verschuldigde hoogachting,

P. Deijs,

Naschrift van de redactie.

Hoewel de toon in deze brief niet is wat wij in ons blad gewend zijn, hebben wij dit schrijven toch in zijn geheel geplaatst. Het spijt ons, dat wij niet duidelijk genoeg zijn geweest, — of dat onze geachte correspondent meer in ons artikel heeft gelezen dan er in stond. Wij hebben echter nadrukkelijk in het begin van het betreffende artikel doen uitkomen, dat "om een juist oordeel te kunnen uitspreken, men meer zou moeten weten, dan ons momenteel ten dienste staat."

Overigens hebben wij ons niet bevoegd geacht een oordeel over personen te vellen. Wij hebben doorgegeven wat ons bekend was. Maar dit was het punt in het geheel niet. Het punt was dat gelovigen vaak in moeilijke omstandigheden komen, waarbij zij een keuze moeten doen tussen een principiële of een praktische beslissing. Die twee gaan lang niet altijd samen.

Onze correspondent verwijst naar ons artikel "De Gedaante Dezer Wereld". In de nieuwe vertaling heet het: "Het uiterlijk van deze wereld is bezig te verdwijnen." Daarom temeer moeten wij elkaar helpen om in het gezicht van die verdwijning te blijven bij "het profetische woord, dat zeer vast is."

Red.

CANADA

WEEST BEKEND MET UW RECHTEN

IMMIGRANTEN DIE WETTIG ZIJN TOEGELATEN HEBBEN DEZELFDE RECHTEN EN DEZELFDE PLICHTEN ALS ANDERE CANADESE WERKERS

Hoewel de meerderheid der werkgevers in Canada eerlijk zijn en fair hebben sommigen, ongelukkerwijze, van immigranten geprofiteerd.

- Weest op Uw hoede tegen oneerlijke methoden van indienstneming.
- Sta erop dat U de betaalde vakantie krijgt als U daar recht op heeft.
- Zorg dat de afhoudingen van Uw loon voor kost en inwoning niet overmatig zijn.
- Weigert om gebruikt te worden als stakingsbrekers.
- Zorg dat alle zegels waar U recht op heeft ook geplakt worden in Uw werkloosheidsverzekeringsboekje.
- Wees niet bang om U aan te sluiten bij een vakvereniging. Dat is Uw recht.
- Wees niet bang voor bedreigingen met deportatie door een werkgever.
- Als U een gegronde klacht heeft omtrent Uw arbeidsvoorwaarden, vraagt advies aan de provinciale ambtenaren in Uw woonplaats. Indien U niet weet wie dat zijn, stel U dan in verbinding met de naaste immigratie- of burgerschapsambtenaren, met Uw dominee of priester of met een functionaris van Uw eigen ethnische groep. Zij zullen hun uiterste best doen om U te helpen.

R. A. BELL,
Minister van Burgerschap en Immigratie.

Holland Construction Co.

Wolverton Rd. GRIMSBY, R.R. 1 — Phone WH. 5-4012

Speciaal in Greenhouse Constructie

en aanbiedingen van nieuw cedar of redwood materiaal voor zelfbouwers, tevens Hotbedsash, Putty & Nails enz.

KOOP NU GOEDKOOP GREENHOUSE GLAS

THE CHANCE

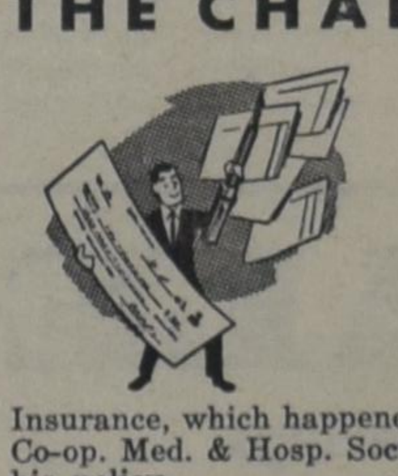

Mr. X at Y. had a visitor, a smooth talking Medical Insurance Salesman. He was a friendly man, explaining to Mr. X. why the family needed a better, more broader Medical Insurance Plan. And at the end of the evening, the visitor left with a signed contract and a cheque. Mr. X. wrote to his old Insurance to cancel his policy and asked for a refund of the premium paid in advance. The old Insurance, which happened to be the Christian Reformed Church Co-op. Med. & Hosp. Society, paid him the refund and cancelled his policy.

Four months later Mr. X. had a claim and forwarded the doctor's bill to his New Insurance Co. He got word back, that his claim was refused on the grounds that the case must have been in existence before he became a member, although the treatment was after he became a member. Mr. X. wrote back, that this was not the case, but to no avail, the Ins. Co. refused to pay the claim. That was quite a disappointment for Mr. X., who thought that he was now covered for everything. That same day he wrote a letter to the Chr. Ref. Church Co-op. Med. & Hosp. Society, asking if it was possible to join again.

Mr. X. is now a member again of the Chr. Ref. Church Co-op. and pays $ 34.00 a year premium for the Surgical Plan and $ 12.00 a year for Plan B, which covers Doctor's Hospital Visits and Diagnostic X-Rays. Quite favorable against the premium of $ 150.00 a year, which the New Ins. Co. had charged. By comparing the benefits it was proven that the Surgical Benefits of the Chr. Ref. Church Co-op. were much higher than those of the New Insurance Co.

☆

Why this story? In the first place it is a warning to all our members not to change Insurance Companies before a good investigation and comparison between benefits and premium is made.

And in the second place for you readers, who are not a member of the Chr. Ref. Church Co-op., to compare the benefits and premium of our Insurance with your present policy. Why pay $ 150.00 a year, if you can have the essential benefits for only $ 46.00 a year?

Please ask for our information booklet.

CHRISTIAN REFORMED CHURCH CO-OP. MEDICAL AND HOSPITAL SOCIETY.
Box 473 — Hamilton, Ont.
Please send us by return mail the information about your Insurance Plans.
NAME: ....
ADDRESS: ....
Only for residents of Ontario.

door Tjits Veenstra

De winter weet nog steeds niet of hij zal gaan of zal blijven. De vorige week donderdag begon het te dooien. Ik kreeg een juichende brief van een kennisje die met verlof uit Curaçao over is en eind van deze maand terug moet: Nu zal ik het toch nog beleven dat het hier niet meer vriest. Zondag vroor het al weer. Maandagnacht begon het te sneeuwen tot woensdagmorgen. Vannacht heeft het weer gevroren, maar vandaag — donderdag — dooit het en volgens de radio zal het morgen ook drie graden boven nul zijn met kans op sneeuw of regen en zuidoostelijke wind. De straten zijn zo langzamerhand alleen nog geschikt voor auto's, fietsen is levensgevaarlijk en wandelen betekent dat het smeltwater over je schoenen gaat. Met die auto's zit het overigens, nu de dooi invalt, niet erg lekker. Veertien dagen geleden vertoonden sommige asfaltwegen al gaten van een meter doorsnee en in de kranten verschijnen advertenties over wegen die wegens opdooi gesloten zijn voor het verkeer. De autoherstelbedrijven verwachten een chaos. Er zijn tal van kleine aanrijdingen geweest, de carosserieën hebben veel geleden van de sneeuw en het pekelwater. Er bestaan bij sommige bedrijven al wachtlijsten van vier manden, de grote drukte komt pas, wanneer de winter echt voorbij is.

Veel gemeenten hebben degenen die van Sociale Zaken moeten rondkomen enkele malen een duurtetoeslag gegeven. Het rijk geeft zijn personeel, dat gedurende de koudeperiode in de buitenlucht heeft moeten werken, een uitkering ineens van f 35.—. De bakkers en melkboeren mogen voor het bezorgen een extra cent berekenen per brood of per liter.

De nieuwe Mars-chocoladefabriek in Veghel is door brand verwoest, en schade van 10 millioen gulden plus het productieverlies. Men zou binnenkort beginnen te draaien, de fabriek zou heel Europa van chocoladerepen voorzien.

Het bedorven leidingwater van Rotterdam belooft voor het gemeentebestuur een schadepost van miljoenen te worden, want de industrie, wier producten werden bedorven, eist vergoeding, een petroleumraffinaderij heeft zelfs de productie stop moeten zetten. De gemeenten Delft, die eveneens de dupe van het bedorven water was, heeft zijn inwoners het water voor het eerste kwartaal van dit jaar cadeau gegeven.

Ook Friesland heeft met een waterprobleem te kampen gehad. In Noord-Bergum kantelde een tank met 6000 liter gasoline, de olie infiltreerde het wingebied bij het pompstation van de waterleiding.

Het kerkbezoek is ten gevolge van het slechte weer in januari zeer matig geweest, de beste zondag was 27 januari, toen waren er nog de helft minder mensen dan anders op deze zondag in deze maand. Waarschijnlijk is de rampzondag op 1 februari 1953, toen Zeeland overstroomde, even slecht als zondag 20 januari. De opbrengsten van de collecten zijn daardoor ook ver beneden de verwachtingen gebleven, vooral de diaconieën, die nog al eens bij moeten springen in dit barre getijde, kampen met tekorten. De kerkleden zullen dus hun girostortingsbiljetten voor de dag moeten halen.

De dieren hebben het heel moeilijk. De reeën lijden honger, omdat er na de laatste dooiperiode een laag ijs op de bomen is achtergebleven. De timmerman van Zurich in Friesland vond in de galmgaten van de kerktoren een aantal dode duiven. Een zee-arend (komt anders in ons land bijna niet voor) heeft vijf zwanen verscheurd aan de Afsluitdijk, een groenteboer te Bolsward zag, toen hij na een bezoek van een klant bij zijn kar terugkeerde, een vogel wegvliegen en vond een wit ei in zijn wagen. In het oosten van Frankrijk komen wolven voor, ze zijn uit Oost-Europa gekomen, ook buizerden en wilde honden bezorgen daar de mensen last, ze vallen hen overdag aan.

Kikvorsmannen helpen mee om het veer Zijpe—Annajacobapolder (Schouwen) in de vaart te houden. Er vaart een sleepboot voor en achter de pont om de geul open te houden, maar het roer en de schoepen van de schroef slaan vaak krom op de ijsschotsen en worden dan door de kikvorsmannen gerepareerd.

Op de Postbank bij Arnhem wordt druk geskied, op de Lemelerberg zijn zelfs ski-wedstrijden gehouden.

Sjoukje Dijkstra is in Boedapest opnieuw Europees kampioen kunstrijden geworden. In de Europese wedstrijden voor hardrijden is Rudi Liebrechts vierde geworden. Henk v. d. Grift was niet in vorm, hij mocht de 5 km-race niet eens meerijden.

In de kwart-finale om de Europacup (voetballen) heeft Feijenoord gewonnen van Reims met 1—0. De Fransen achtten zich anders al zeker van de overwinning. De revanchewedstrijd wordt in maart in Rotterdam gehouden, alle kaarten zijn al uitverkocht.

Het vorig jaar zijn de wereldploegwedstrijden in de nieuwe IJselmeerpolder gehouden. Hierbij mochten alleen grondbewerkingswedstrijden worden gedemonstreerd (stond in een contract). Volgens de stichting die de wedstrijden organiseerde, behoort een kunstmeststrooier daartoe niet. De landbouwmachinehandel C. van Lely te Maasland vindt van wel. Ze heeft de stichting een proces aangedaan en eiste een schadevergoeding van 225 duizend gulden omdat ze er niet mee mocht demonstreren. Ze heeft het bedrag nu verminderd tot 15 duizend gulden, men hoopt nog eens tot een schikking te komen.

Volgens ir. J. Wellen, directeur van de Landbouw zal het aantal boerenbedrijven in ons land in de komende 25 jaar met minstens 25% verminderen. Hij zei dit op een tweedaags congres van de Christelijke boeren- en tuindersbond. De toekomstige bestaansmogelijkheden van de landbouwers en veehouders staan of vallen volgens hem niet met het al of niet bevechten van een halve of hele cent meer voor hun produkt, maar met de vraag of de boeren ondernemingsgeest hebben. Er is met potlood en papier meer te verdienen dan met langer werken en met het opnemen van een lening bij de boerenleenbank meer dan met kopen op afbetaling. Ook neemt men nog veel te weinig een adviseur in de arm, waardoor op tal van bedrijven nog wordt gewerkt als in grootvaders tijd.

De mond- en klauwzeer breidt zich weer uit, het eerst in Zeeuws-Vlaanderen, maar nu ook in de Achterhoek en in Overijsel. Zwitserland heeft de invoer van Nederlandse varkens stopgezet en de doorvoer naar Italië verboden. Wij exporteren per week 2500 à 3000 varkens naar Zwitserland en 400 à 500 varkens naar Italië.

Tweeënzeventig Zuidafrikaners hebben een week onvrijwillig in een motel te Amsterdam gelogeerd. Ze maakten een reis naar Europa via een reisbureau, maar dat had hun passage niet doorbetaald aan de luchtvaartmaatschappij, die hen daarom op Schiphol liet staan. Zij zijn daarna in groepjes en voor eigen rekening doorgereisd, nadat allerlei instanties hen voorschotten hadden verstrekt. Veel van ons land hebben ze niet gezien, de stakkers vonden het hier erg koud.

Dr. A. van Deursen, voorzitter van de N.C.R(eis)V., bekend door zijn vele boeken over Palestina, is in Groningen overleden, hij is 71 jaar geworden.

De K.L.M. gaat, vermoedelijk per 1 april, weer naar Djakarta vliegen, men zegt van twee maal per week. Het vliegveld Kemajoran zal voorlopig alleen als eindpunt dienst doen, het vliegtuig naar Australië kan er geen tussenlanding maken. Deze vlucht wordt n.l. gemaakt met een DC8 en die is te zwaar voor de landingsbaan daar. De nieuwe directeur van de K.L.M., de heer E. H. Larive, heeft afscheid genomen als directeur van Shell Tankers N.V. Hij zal met de bedrijfsleiding van de K.L.M. worden belast. Overigens is Nederland ondanks alle moeilijkheden nog steeds het vijfde luchtvaartland ter wereld. Wij vlogen in één jaar 385 miljoen ton-kilometers, nog groter zijn: de Verenigde Staten, Groot-Brittannië, Frankrijk en Canada.

Er zijn in ons land in de voorbije veertien dagen enkele ernstige misdaden gepleegd.

Eerst werd in Den Haag bij een inbraak in een snoepfabriek een nachtwaker met een koevoet neergeslagen. Enkele dagen later werd een weduwe vermoord. In beide gevallen was roof het motief, bij de weduwe werd f 4000.— buitgemaakt. Een week later werden de drie daders van beide moorden gearresteerd, ze waren 19, 20 en 26 jaar oud. Een kledingmagazijn gaf een tip: het had twee mannen in nieuwe kleren gestoken en moest de oude kleren naar een bar sturen. Die oude kleren (o.m. een leren vest) werden gevonden, er zaten bloedvlekken op. De eigenaars waren toen spoedig aangehouden.

In de nacht van vrijdag op zaterdag (9 febr.) zijn de eigenares van een sigarenwinkel, een weduwe, en haar 8-jarig zoontje vermoord en is een portefeuille met f 2000 verdwenen. Men vermoedt dat een bekende van de vrouw het moet hebben gedaan en dat hij, toen ze hem herkende, haar uit angst heeft gedood en daarna Marcel die haar te hulp wou snellen. Van de dader(s) ontbreekt ieder spoor. Er waren nog 3 kinderen in huis, 11, 7 en 5 jaar. Zij sliepen, toen het gebeurde, een oom heeft hen in huis genomen.

In Amsterdam werd een jonge man van een tas met f 7000 beroofd. Hij wist echter het nummer van de scooter van de twee dieven te noteren. Binnen een uur waren de dieven en het geld gepakt.

Uit een K.L.M.-toestel is zaterdag een kistje met bijna een miljoen gulden verdwenen. Het toestel kwam uit Johannesburg en maakte tussenlandingen te Brazzaville, Kano, Rome en Zurich. Het geld werd te Kano ingeladen.

CUNARD'S

NIEUWE SERVICE NAAR ROTTERDAM

is Uw Toegangspoort tot Nederland
Duitsland, Oostenrijk, Zwitserland

Vraagt Uw reisbureau of plaatselijk Cunard kantoor omtrent onze nieuwe dienst op Rotterdam in Cunard's nieuwe Carmania en Franconia

- Duits- en Frans sprekende stewards
- Nieuw, ruim Lido dek met groot verwarmd openlucht zwembad
- Nieuwe cocktail bar en publieke zalen
- Nieuwe nachtclub
- Ondiep zwembad voor kinderen op het Lido dek
- Diners, films, dansen
- Geheel luchtgekoeld
- Nieuwe publieke zalen • Nieuwe beauty salon
- Prive bad of douche in alle eerste-klas hutten — en bad of douche in de meeste toeristenklas hutten
- Al deze prachtige voordelen zijn in Uw Cunard biljet inbegrepen

CARMANIA en FRANCONIA doen aan Cobh, Le Havre, Southampton en Rotterdam

CARINTHIA doet aan Greenock en Liverpool

Reist Nu, Betaalt Later — Bezoekt Uw Reisbureau

Getting There is Half the Fun!

GA CUNARD

KANTOREN GEVESTIG:
HALIFAX • SAINT JOHN • QUEBEC • MONTREAL
TORONTO • WINNIPEG • EDMONTON • VANCOUVER

FIVE ROSES IS DE BLOEM
VOOR ALLE DOELEINDEN . . .
UITSTEKEND VOOR ALLES WAT U BAKT

Globe Travel Service
63 Yonge Street N.,
RICHMOND HILL, ONT.

Zonder enige verplichting kunt U voor informatie telefoneren: 884-7851 en 285-5782

Wij zijn officiele agenten voor
THE CUNARD STEAMSHIP CO.

UW CUNARD AGENT IS:
ADRIAAN LIMBERTIE
World Wide Travel Service
300 Wilson Ave., Downsview, Toronto, Ont.
Tel.: ME 5-5661

DE ZILVEREN TROMPET

door J. WESLEY INGLES
(Vertaald door J. Vriesinga)

(16)

Midden in de algemene opwinding die aan de belangrijkste voetbalwedstrijd van het hele seizoen voorafging werd Randall voor het eerst genoodzaakt een gebedssamenkomst bij te wonen. Ze werden elke Dinsdagavond gehouden maar hij had zich nooit gewaagd aan die vergaderingen, die hij niet anders dan als fanatiek kon beschouwen.

Hij kon zijn ongenoegen dan ook maar kwalijk verbergen toen Craig hem vroeg. Hij was juist begonnen met zijn trompetspel, die Dinsdag toen Craig bij hem binnenliep.

"Zeg, Randall, ik moest jou juist even hebben." Randall mocht Craig graag. Zijn donkerbruine ogen glansden altijd met zo'n open oprechtheid.

"Ik moet de gebedssamenkomst leiden vanavond en nu komt Adele Barber me op het laatste ogenblik vertellen dat ze niet zingen kan, ze heeft een kou. Nou, ik heb jou natuurlijk vaak horen spelen en je doet het geweldig. Ik weet zeker dat iedereen het waarderen zou als jij haar verving. Wil je?"

Randall wilde protesteren dat hij nog nooit een hymn gespeeld had, maar hij aarzelde even en zei toen: . . . "eh, ja, 't is wel wat laat hè? Ik heb geen tijd meer om iets door te nemen."

"O, jawel, direct na het voetballen vanmiddag. Ik zal het wel voor je regelen. Ik heb Fay Thurston al gevraagd om je te begeleiden op de piano. Die horen we toch graag zoveel mogelijk."

Dat deed de deur dicht. Randall had naar zo'n kans uitgezien. Nu kon hij 'm niet laten schieten.

"Nou, vooruit dan maar, dan zal ik het wel doen."

"Fijn. Ik zal Fay zeggen dat ze om half zes op je wacht in een van de muziekkamers, okay?"

"Ik kan niet zeggen dat ik er weg van ben, maar ik zal m'n best doen. Oh, ja," met een spottend lachje, "hoe word ik gewaar wanneer het mijn beurt is in de voorstelling?"

Het deed Craig zichtbaar pijn.

"Wel," zei hij ernstig, "ik moet een paar woorden spreken na de schriftlezing en dan kondig ik je wel aan, vlak voor het eigenlijke gebed en het getuigen."

Randall had al spijt van z'n spot toen hij zag hoezeer het Craig dwars zat. Eigenlijk hield hij veel van deze vent. Hij was een van de rustigste en vriendelijkste naturen die hij ooit ontmoet had. Hij was de belichaming van alle christelijke idealen die predikanten je altijd voorhielden en Randall had nooit verwacht zoiets in levende lijve te ontmoeten. Nu deed hij zijn best om het weer goed te maken.

"Neem me maar niet kwalijk, kerel. Het was heus m'n bedoeling niet er een grapje van te maken. Maar waarom moet je zo'n samenkomst altijd zo doodernstig beschouwen?"

Diep in zijn hart beschouwde Randall een gebedssamenkomst als klinkklare nonsens. Hij dacht er heen te gaan om stilletjes te lachen om de zieligheid van de hele vertoning.

"Ik beschouw een gebedssamenkomst niet als een verzetje, Randall, en als jouw spel vanavond daarop ingesteld is, zou het me spijten je gevraagd te hebben; dat is alles wat ik er van zeggen kan."

"Waar dient een gebedssamenkomst dan voor, volgens jou?"

"Wel, ik beschouw het gewoon als een periode van gezamenlijke aanbidding en dank en getuigenis."

Randall blies losjes door zijn trompet en schudde het vocht eruit. Dant vroeg hij: "Is er iets speciaals dat ik zou kunnen spelen?"

"Nee, maak je eigen keus. En . . . eh, alvast bedankt dan"; daarmee ging Craig terug naar zijn eigen kamer.

Randall ging op zijn bed zitten. Hij had nu al haast spijt van zijn toestemming. Nu zat hij er aan vast. Hij moest spelen op een gebedssamenkomst. Hij moest spelen met Fay Thurston aan de piano.

Hij had vaak gespeeld op dansavondjes, alleen maar voor de pure vreugde van het maken van muziek die jonge levens vulde met een bijna barbaars rhythme, vol drift en overgave. Hij zag ze nog voor zich, voortdurend onder de felle schittering van zijn trompet, terwijl hij een solo speelde met de begeleiding van hoog zingende snaren; de donker bedwelmende saxophoons en de tokkelende banjo's op de achtergrond: jonge lenige lichamen in goud en rood en groen en blauw tegen mannelijk zwart en wit. En vanavond speelde hij op een gebedssamenkomst. Het was krankzinnig.

Gedurende de voetbaltraining die middag verwonderde Randall zich over Bruce Wendell. Hij speelde met een zuivere techniek, maar het enthousiasme ontbrak. Hij bewoog zich bijna mechanisch. Als leider ging er geen inspiratie van hem uit.

Voor de trainingperiode over was maakte Randall zich ernstig bezorgd. Het was nu geen tijd om het wat kalmer aan te doen. Integendeel, ze moesten een vastberaden en vurige team-geest aanwakkeren.

Onderweg naar de kleedkamer bedacht hij dat Bruce de vorige dag ook al zo lusteloos was geweest. Hij zou maar eens met hem gaan praten.

Zich wassen en kleden vereiste een grotere nauwkeurigheid dan op andere avonden en het was al half zes toen Randall z'n instrument greep en zich naar het hoofdgebouw haastte, waar de muziekkamers waren.

In de gang stopte hij abrupt; daar waren die klanken weer die hem die avond in Brooklyn onder hun bekoring gebracht hadden — die zijn leven een beslissende wending hadden gegeven. Ze rezen krachtig uit boven de warreling van klanken uit de andere kamers: het gejammer van een viool, het zingen van een hoge toonladder en het getjingel van een andere piano. Deze klanken zou hij altijd onmiddellijk herkennen. Hij stond alleen maar stil om te bepalen uit welke kamer ze kwamen; daarna liep hij naar de glazen deur van de kamer die op het westen lag. Hij keek naar binnen door het glas.

Aan de piano zat de vrouw van zijn dromen — precies zoals hij haar die eerste keer gezien had; nu echter, inplaats van het schrille licht van een electrische lamp was er de gouden gloed van een ondergaande zon waartegen haar profiel zich afstak.

De wester hemel was als overspoeld met gloeiende lava, waarin donkere en goud-omrande wolkeneilanden dreven.

Fay keek niet naar het toetsenbord. Haar hoofd was afgewend naar het venster; maar haar handen speelden. Het was alsof ze de zichtbare glorie van dit uur vertaalde in een harmonie van gouden klank.

Hij luisterde en keek toe en dezelfde bekoring kwam weer over hem. Zonder erin te slagen probeerde hij het thema te herkennen. Het had een trage cadans en golfde met de plechtigheid van een vesper-zang. Nu rees het als in een gestadig aanzwellende lofzang, zoals een koor klinkt dat vanuit verre zalen een kathedraal binnenschrijdt; en nu brak het open in weelde-kleurig hosanna tot slot, alsof het koor zijn plaats had bereikt en omwendend zich verhief in een climax van overweldigende klank.

En plotseling was het uit en zocht ze een nummer in de inhoudsopgave achter in het gezangboek.

Hij ging nu naar binnen. Ze keek lachend op.

"Hallo, Fay," zei hij, "neem me niet kwalijk dat ik laat ben."

"Betekent niets hoor. Ik ben hier zelf nog maar even."

"Ik hoorde je prachtige vesper-lied, je ode aan de zonsondergang. Wat was het eigenlijk?"

Ze lachte vluchtig. "Dat is tegelijk een geweldig compliment en een vernietigende critiek. Herkende je het niet? Ik probeer altijd een thema duidelijker te maken inplaats van het te begraven onder begeleiding."

"Ik weet zeker, dat je je thema niet begroef. 't Komt alleen maar omdat ik niet erg op de hoogte ben met gewijde muziek."

"Dat is erg vriendelijk gezegd. Het was Sherwin's toonzetting van "Day is dying in the West". Je hebt het vast vaak genoeg gezongen."

"Nee, dat niet; en waarschijnlijk nooit met enige waardering. Maar nu zie ik het met andere ogen."

"Kwam je om te oefenen?" vroeg ze dan plagend. "We hebben niet teveel tijd."

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements $ 3.00
Engagement-announcements .... $ 3.00
Marriage and anniversaries .... $ 4.00
Notifications of death .... $ 4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 2.00. Every word more 5¢

For "letters under number" $ 0.50 extra.

—

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Door Gods goedheid werden wij verblijd met de geboorte van ons dochtertje en zusje

ELISABETH

Mr. and Mrs. John op 't Hof.
Cathy.
John.
Bill.
Neil Corinne.

523 Walkers Line.
Burlington, Ont., 15 Febr. 1963.

The Lord willing, we hope to commemorate, at the end of this month, the anniversary of our dear parents

GEORGE VAN DER KOOIJ
and
T. A. VAN DER KOOIJ—KLAPWIJK

who were married on February 29th, 35 years ago.

We hope God will spare them for each other and for us for many years to come.

Hamilton, Ont.:
Sara and John Van Arragon.
Truro, N.S.:
Margaret and Tom Brouwer.
Winona, Ont.:
Harry and Leny Van der Kooij.
Ancaster, Ont.:
Jane and Jack Verboon.
Hamilton, Ont.:
Dick.
John.
Tony.
And 11 grandchildren.

1508 Scenic Drive.
Hamilton, Ont.

Door Gods goedheid is het dat wij op 2 Maart de dag hopen te herdenken van het 25 jarig huwelijk van onze ouders

P. I. HAMMING
A. HAMMING—BAKKER

Dat de Here onze ouders wil sparen voor ons, is de bede van hun kinderen:

Ko en Grace
(Peter).
Marenie.
Tina en Gerry (verloofde).
Anne.
Willie.

R.R. # 9, Dunnville, Ont.

On March 3rd, 1963 our dear parents

JACOB KOETSIER
and
JANNY KOETSIER—MATZE

wish to commemorate the fact that God granted them the blessing of being united in marriage for 25 years.

Their thankful children:
Jack.
Keith.
John.
Ericka.
Murray.

R.R. # 3, Clinton, Ontario.

Reception will be held Saturday, Mach 2nd, between 3 and 5 P.M. in the back of the Christian Reformed Church in Clinton.

MASSAGE

Als U zich vermoeid voelt, Uw spieren stijf en pijnlijk, wacht niet langer, laat U masseren door een goede Hollandse masseur. Bel

H. P. SANNES,
Gediplomeerd.
Tel. MU 4-7314
374 Grantham Ave., St. Catharines

Wanted:

EXPERIENCED WELDER

FOR LIGHT MANUFACTURING

Steady employment for right man.

VARY EQUIPMENT CO.
Ridge Rd. W., Grimsby, Ont.
Phone: 945-4745.

De 12de Februari heeft de Heere tot Zich genomen in Zijn Heerlijkheid onze lieve moeder, groot- en overgrootmoeder

EB. BAARDA—KOOPMANS,

in de ouderdom van 86 jaar en drie maanden.

Gezang 27.

Namens haar kinderen:

Almelo, Ned.:
C. Baarda.
S. Baarda—Van der Bosch.
Sneek, Ned.:
D. Baarda.
I. Baarda—De Jong.
Scharnegoutum, Ned.:
Wed. D. Walinga—Baarda.
R. Beukens.
G. Beukens—Baarda.
W. Bruinsma.
P. Bruinsma—Baarda.
Vijfhuizen, Ned.:
R. Baarda.
H. J. Baarda—Guyt.
Cochrane, Canada:
Sj. Baarda.
B. Baarda—Visser.
Scharnegoutum, Ned.:
H. de Jong.
Tj. de Jong—Baarda.
Dunnville, Canada:
S. Baarda.
A. Baarda—Bosscher.
Smithville, Canada:
P. Baarda.
St. Catharines, Canada:
Wed. H. Beeksma—Baarda.
Smithville, Canada:
H. Baarda.
W. Baarda—Sprik.

Klein- en achterkleinkinderen.

Wanted:

MARRIED MAN

with dairy experience, by March 1. 3 bedroom, oil-heated house. Good wages.

Opening this spring for:

1 - TRUCK-DRIVER
1 - MILL FOREMAN
1 - SINGLE MAN experienced, for farmwork.

Contact Rev. G. Bieze, Alliston Chr. Ref. Church, P.O. Box 61, Everett, Ont. Phone Everett 77R6.

Dairy and Broiler Farm

100 acres - 9 room house - furnace - new bankbarn - milkhouse - bulktank - second barn equipped for 10,000 broilers - full line of implements in A1 condition. 31 head of cattle. Asking price $42,000.—. Low downpayment for responsible party.

PETER FEDDEMA
REALTOR
Highway # 2, East of
BOWMANVILLE, ONT.

Wanted:

MARRIED MAN

for year round work on beef and cash-crop farm. House supplied. Two bedrooms, large livingroom, kitchen and bathroom, etc. $175.— monthly. Free meat, eggs and large garden. Close to Chr. School and Chr. Ref. Church. Apply Mr. C. H. Spiering, R.R. # 3, Wallaceburg. Phone: 627-5350 or 627-5860.

Wanted:

FAMILY ON DAIRYFARM

for partnership. Toronto market. Contact: Bert Smit, R.R. # 1, Listowel, Ont. Phone 606W21.

TE KOOP:

150 Acre Dairy Farm

Dicht bij Hollandse kerk en school. Prima huis - 6 kamers, barn, varkenshok, cement silo, vee (Holstein & Jersey).

Alle machinerieën, tractor, bulkcooler, enz. Melkcontract.

Vraagprijs $30.000 (alles inbegrepen). Downpayment $10.000.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. E., Hamilton, Ont.
LI 9-3894.

Te koop: Goed lopende

MACHINE- EN WELDING SHOP

in Zuid-West-Ontario, op goede stand, geschikt voor vader en zoon of 2 partners. Brieven onder nummer 1567, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Young men from Ont. would like a job in a

GARAGE OR WELDING SHOP

For further information write to # 1568, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Meet new people through correspondence. We wish to start a

CORRESPONDENCE CLUB

for persons 23 yrs. and over. Write to us at Box 1566, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

For sale, in Holland Marsh, on paved road,

5 ACRES MUCK GARDEN LAND WITH 6 ROOM HOUSE

including bathroom and 20 x 40' garage, ¾ mile off Church and school. Apply B. Visser, R.R. 2, Newmarket, Ont. Tel. PR 5-6517.

For sale:

EXCELLENT BUSINESS;
SERVICE STATION &
LARGE SIZE GARAGE

in Eastern Ontario, near Christian School & Christian Reformed Church. For further information please write Box 1565, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

DAIRY FARM

100 ACRES, melkcontract, plm. $ 1000 per maand, goede gebouwen, 2 barns, ruimte voor 80 stuks vee, goed frame huis, 1 mijl vanaf de highway, 28 melkkoeien, machines, bulkcooler. Vraagprijs $ 31.000.

MIXED FARM

185 acres, ruimte voor meer dan 100 stuks vee, modern woonhuis, 7 rooms, dubbele garage, incl. recreation room, swimming pool. Vraagprijs $40.000.

MIXED FARM

125 acres, ruimte voor 45 stuks vee, dubbel frame huis (geschikt voor 2 gezinnen), slagerij met volledig equipment (government approved). Vraagprijs $ 30.000.

—

Alle boerderijen in de omgeving van Smithville, Ont., dicht bij Chr. Ref. Church en Christian School. Geen interesse voor kopers met minder dan $ 10.000 down.

Deze farms worden wegens omstandigheden verkocht en zijn zeer goedkoop.

Schrijf of telefoneer aan

Arie Bonselaar
R.R. 3 SMITHVILLE, ONT.
Phone 957-7380

Wegens ouderdom en ziekte der eigenaar te koop:

EEN BESTE DAIRYFARM MET HOLSTEIN VEE, MACHINES EN MELKCONTRACT

Deze farm is prachtig gelegen, dicht bij kerken en scholen en slechts 4 mijl van de industrie-stad Port Colborne.

Bijna 100 acres zeer vruchtbaar land, totaal bewerkbaar en altijd goed bewerkt.

Grote barn in prima staat, melkhuis met bulk-cooler, 2 silo's en andere bedrijfsgebouwen.

Mooi huis, voorzien van badkamer, ruime keuken, eetkamer, gezellige huiskamer, 4 ruime slaapkamers, basement, oil-furnace, heet & koud stromend water. Garage voor 2 auto's. 20 prima Holstein melkkoeien en 7 stuks jong vee.

De volgende machines zijn in prima staat van onderhoud: Tractor, baler, manure spreader, side-delivery rake, silo-filler, 7 ft. power mower, wagon on rubber, hydraulic sprayer, 2-furrow plough, hydraulic springtooth harrow, cultivator, seed-drill, packer, cross-saw, post-hole digger, corn-planter, corn-binder, grader blade, 2-unit milking machine manure carrier & all small tools.

Goede voorraad hooi, stro en graan. Prima water-voorziening. PRIJS $ 45.000.—. Gevraagd downpayment $ 10.000.—, open voor offer. De eigenaar is bereid zelf de hypotheek aan de farm te nemen à 6% welke kan worden terug betaald met slechts $ 200.— per maand, rente en aflossing inbegrepen.

INDIEN NODIG, ZIJN WIJ BEREID U TE HELPEN MET HET GEDEELTELIJK FINANCIEREN VAN HET DOWNPAYMENT.

K. KRAAY, Real Estate Broker
13A KING STREET, ST. CATHARINES, ONT.
Telefoon WE 4-1813 en MU 5-4245

OVERSTROMINGEN WEGENS DOOI IN OOST-EUROPA

Door de snelle dooi is de rivier Morava in Oost-Servië buiten de oevers getreden. Op deze foto uit het overstroomde Cuprija is te zien hoe een moeder met haar zoontje wordt weggehaald in een bootje om te worden geëvacueerd.

Voor de "Farmers"

RECHT EN KROM IN CANADA

De vorige maal hebben wij geschreven over de contracten, waarmee wij in ons farmersbestaan te maken hebben en die door sommige briefschrijvers als zeer onrechtvaardig aangeduid werden.

Reeds eerder is in C.C. door ons geschreven over het ontstaan van die contracten. In het kort willen wij dat nog weer even beschrijven.

Het is de groothandel en het zijn de grote concerns die hier wat mee te maken hebben. In grote en kleine plaatsen en in de nieuwe subdivisies zien wij de grote supermarkets als paddestoelen uit de grond verrijzen. De graanproducten, groente, vlees, melk enz. die ze nodig hebben betrekken ze van de groothandelaren of verwerkers. Doordat zij bepaalde eisen stellen, zoals de levertijd, de uniformiteit en de prijs van het product, dwingt dit de groothandelaar of de verwerker om dezelfde eisen te stellen aan de farmer; men wil zeker zijn van de dagelijkse aanvoer en ook van de kwaliteit en de prijs. Vroeger verbouwde of kweekte men iets om het daarna te verkopen, tegenwoordig is alles al verkocht voordat het verbouwd of opgekweekt is en wat de melk betreft, voordat ze geproduceerd is. Alles is onderworpen aan de eisen die de massa-afnemer stelt.

Hierdoor zijn de gespecialiseerde bedrijven ontstaan in varkens, kippen enz., die massaproductie afleveren op contract; ook van de melk wil men steeds grotere quantums en probeert men de kleinere leveranciers weg te werken. Het is nu eenmaal een feit dat per stuk duizend varkens goedkoper komen dan honderd. Doch de inrichting van die grote bedrijven tot fabrieks farms kost veel geld, zodat de farmer weer meer afhankelijk wordt van het grootkapitaal.

Ook het aan handen en voeten gebonden zijn aan de voorschriften en contracten is niet erg plezierig voor de zelfstandige boerenaard.

Hoewel wij deze toestanden mogelijk niet direct als onrecht of onrechtvaardig kunnen bestempelen, komt toch hierdoor de algemene toestand in ons farmbedrijf soms wel wat scheef te liggen.

En nu de vraag: kunnen wij persoonlijk hier iets aan veranderen?

Het antwoord is: ja!

Doch er is maar één middel dat ons ter beschikking staat en dat is organiseren en co-opereren.

Willen wij dat? Och ja, wij willen het wel, maar het komt er niet van! En nu behoef ik niet te grijpen naar brieven met goede raadgevingen, die we vaak wel hebben, doch in de laatste nummers van C.C. hebben wij allen wel kunnen lezen wat ons aangeraden wordt om te doen. Er is geschreven dat wij niet voldoende gebruik maken van de ons ten dienste staande voorlichtingsdiensten en ook dat wij naast de bestaande Canadese voorlichting ook een speciale voorlichtingsdienst nodig hebben. In de U.S.A. werkt dat ook goed, zegt men. Zelfs is in C.C. geschreven over een "full time worker" die ons ook op economisch gebied voorlichting kan geven en onze belangen behartigen kan bij de overheid.

U hebt ook kunnen lezen een rede die een van onze hoofdbestuursleden, Mr. Markusse in Woodstock gehouden heeft. Als hij over de management van de farm spreekt zult u wel gemerkt hebben dat hier en daar nog wel wat veranderd of verbeterd kan worden op onze bedrijven. Ook is het zeker aanbevelenswaardig om te overdenken de raad die hij ons geeft om niet alles op één kaart te zetten en indien enigszins mogelijk te zorgen dat wij een nevenbron van inkomsten hebben van onze farm. Wat in een bepaald bedrijf gedaan, veranderd of verbeterd zou kunnen worden en wat in een bepaalde bedrijfsvoering het beste past en voldoende winst kan geven, zou een persoon, die dagelijks de farms bezoekt, ons zonder veel moeite kunnen zeggen. En buiten die raad en voorlichting in ons bedrijf zou zo iemand die zeer zeker een bekwaam landbouwkundige moet zijn ons nog aanmerkelijk grotere voordelen kunnen brengen, als hij in samenwerking met de Canadese farmers federation onze belangen bij de regering kan bespreken en verdedigen. Een vertegenwoordiger van de organisatie zal dit dus moeten zijn, doch de lezer begrijpt wel, dat voor een groot gedeelte de grootte van de organisatie de invloed bepaalt van haar vertegenwoordiger.

Dus als U trachten wilt om iets van hetgeen dat krom is recht te krijgen in onze farmerswereld, zal het eerste wat U doet moeten zijn U aan te sluiten bij een bestaande afdeling of een plaatselijke afdeling oprichten.

Nu is het wel mooi als we lezen kunnen dat er georganiseerd moet worden en dat wij eigenlijk een voorlichtingsdienst moeten hebben, maar hoe kan dat gefinancierd worden? "Wie zal dat betalen, zoete lieve Gerritje?"

Daarover heeft nog niemand geschreven, dus zullen wij dat de volgende maal doen. Ook moeten we nog bespreken, *waarom* onze organisatie een Christelijke organisatie moet wezen.

De Chr. Farmers Federatie

Te koop:

2 BOEKENKASTEN

(fabr. Snyders), in prima staat. Breed 36", hoog 28", diep 12". Ook afzonderlijk te koop. J. Bevaart, 212 Seneca Ave., Hamilton, Ont. Phone 679-4947.

Wanted:

MIDDLEAGED COUPLE

Man to work as gardener and handyman. Woman part-time at home. Free house. Year-round employment. Good position for neat clean couple. Bradford, Ont. Letters under Box no. 1547, Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Wanted:

EXPERIENCED TOOL- AND DIEMAKERS

for Wallaceburg, Ont. Wages between $ 2.— and $ 3.— per hour. Full range of benefits paid by employer. Guaranteed steady employment. Contact Mr. T. Hopman, 250 Margaret Ave., Wallaceburg, Ont. Phone: 627-2541, after 6 p.m. 627-5075. Or: Mr. C. H. Spiering, R.R. # 3, Wallaceburg. Phone: 627-5350.

Wanted:

FAMILY

to work on vegetable farm. Three or more workers. Free house. Bradford, Ont. Letters under Box no. 1548, Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

BARRIE AREA

Homes, Farms, Acreages, Lots, Summer Cottages and Businesses.

Write, wire or phone
AARN KLOOSTERMAN
representing
Harold Forster & Co.
REALTORS - 98 Bayfield St.
BARRIE, ONT. PA 6-6453

Gevraagd:

HULP IN DE HUISHOUDING

bij Nederlands gezin, voor twee à drie maanden, wegens ziekte van moeder. Brieven onder no. 1562, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

The Christian Choir Association "Crescendo" of Ontario want to get in contact with a group of people who can perform

A STAGE PLAY

of approximately one hour on our festival in the evening programme on August 4th, 1963. Please contact: Mr. C. Van Driel, 332 Dalhousie St., Brantford, Ont.

Wanted:

SINGLE MAN

On hog and cash crop farm. Must be able to work with modern farm equipment. Live in. State experience and wages required. H. Knip, R.R. 1, Clandeboye, Ont. Phone 228-6218 Centralia.

Hollandse Scheurkalenders

ORANJE
KALENDER
Zolang de voorraad strekt
$ 1.00 postpaid.

VAN DELFT'S
Book & Gift Shop
1058 MAIN STREET WEST
HAMILTON, ONT.
Tel. JA 8-1932

Lambert Huizingh
Accredited Public Accountant and Auditor
Commissioner for taking Affidavits
•
Box 315
BRADFORD, ONT.
Telephone: PR 5-2282
•
139 Albert St.
OSHAWA, ONT.
Residence: AURORA, ONT.
PArkview 7-9797

World Wide Travel Service

300 WILSON AVE. (Bathurst/Highway 401)
DOWNSVIEW, TORONTO, ONT.

Het enige door alle lucht- en scheepvaartmaatschappijen erkende Nederlandse reisbureau in Toronto.

Wij komen bij U thuis Uw reis bespreken.

Laat Uw reisproblemen onze zorgen zijn.

ADRIAAN
LIMBERTIE
's avonds HI 4-8280

ME 5-5661

(Continued from page 8)

involves sharing it, comparing it, and constantly correcting it according to the light which God has promised to keep on giving to His church.

The task of Reformation never ends, and must be taken up anew by our generation. Contemporary orthodoxy has got an uneasy conscience — it is like the conscience of the introvert who is silent when he knows he ought to speak, of the miser who sees his treasures rusting, of the accuser who refuses to meet the accused face to face.

NORM OF SCRIPTURE

Reflecting upon the task of the seminary, professor Kromminga said that we must engage in conversations with theologians of other traditions, within and outside of our own particular disciplines. And we of the theological faculty must also enter into discussions with the fellow members of our own faculty in order to find strength and wisdom to face the vast and complex problems of our day. One member of the faculty has been delegated to participate in theological conversations with representatives of other traditions. The seminary students have begun participation in the Interseminary Movement, in which they come into periodic contact with students of other seminaries. The faculty in joint session may well discuss the rediscovery of the church. The ecumenical movement, with its re-emphasis on the church, underscores the responsibility of interpreting how the marks of the true church are to be identified and discovered. **The creedal definitions of the church encourage us to do so, said professor Kromminga, and the Scripture remains the norm of whatever we discover, debate, and decide.**

What shall be the response of the Christian Reformed Church to the ecumenical contention that each church should **recognize and** act upon the marks of the true church in the other churches? Theologians have to divise the answer, if any answer is to be forthcoming. To say that some grandiose assumptions have been made within the ecumenical movement without facing the real issue is a valid criticism. But to say that we ourselves, and we alone, have the complete and final answer is a peculiarly naive combination of phariseeism and parochialism, said professor Kromminga.

ROLE OF COMMON MAN

Theologians may well rediscover the laity — perhaps a poor term — because the church has been occupied too little with the functions of the laity and too much with its clergy and its assembles. The experience of the common folk is important to the Church, not only as a matter of historical curiosity but as one of a vital concern for this is where the Church of Jesus Christ is to be found! The understanding and application of this truth demands all possible efforts of theology, and even further, the serious consideration of evidences gathered by disciplines as anthropology, psychology, sociology, and general history.

The rediscovery of the Church's mission may be discussed too. We must face the fact that we live in a world which is indifferent or hostile to Christianity. We can no longer claim a Christian society or assert that theology is the queen of the sciences. This fact is reflected in the Supreme Court decisions, in actions of the United Nations, and in day-to-day activities of citizens, church members or not.

Professor Kromminga suggested the importance of tradition because safe progress forward can be made only with knowledge of the road already travelled. There are many subjects for discussion, and I will sponsor such discussions which we have all long desired and too long delayed. The seminary faculty must also devote itself anew to supplying its share of the solid studies which orthodox theology ought to be producing.

MORE VARIETY

If ministers want to understand the people, some understanding of sociology, psychology, economics, history, and the like is necessary to them. Professor Kromminga said in view of this that he would advocate that the seminary shall abandon its tightly prescribed pre-seminary requirements and that the seminary would open its doors to men who have received a solid liberal arts formation in any of the following: history, philosophy, English literature, foreign languages, psychology, education, or sociology. But unless we are convinced that there is only one right set of courses in preparation for the ministry, we must loosen the straight jacket.

Professor Kromminga also proposed that the variety of instruction must be increased, and that the level of instruction must be raised. Understanding rather than indoctrination needs to receive emphasis. If this cannot be done in three years of seminary training, then let us take another and more serious look at a fourth year of solid theological studies.

CHAIR OF ENGLISH BIBLE?

A third area of concern, said professor Kromminga, is the need for more Bible knowledge. The solution to this problem has been sought long, and it still escapes us. Perhaps the introduction of a chair of English Bible has to be considered. But the solution must be found, for the knowledge of Bible content frequently leaves the observer dissatisfied.

The president of Calvin Seminary was also of the opinion that a greater variety of the student body is desired, students from other backgrounds, from other churches, intending to enter other ministries. They are needed both as a stimulation to our own program and as a wider ministry to the Church of Jesus Christ. The new era and the new responsibility demand this, and the intellectual and financial resources must and will be found.

NEW COMMITMENT

Our age bears some striking resemblances to the age in which the Christian Church began its struggling way through the Roman Empire. The great dynamic of the Church was its whole-soul commitment to the cause of Christ. The Church must become a consecrated, called-out community of believers if it is to make its way through these new crises. It must bridge the great gap between theorizing and doing, between talking and being. Before the world will listen to the message of the Church, the Church will have to be purged of the compromises, selfishness, the moral shadiness which infects it from top to bottom, according to professor Kromminga.

If the members of the Church are to manifest this character, they will rightly look up at their ministers for living demonstrations that the Church ought to feel, and the ministers may expect such a demonstration from their teachers. Teaching theology in a changing era demands that the seminary be a community, not alone of scholars, but of committed Christians, and that all stand together in a community of repentance and daily rededication. When this has been realized, we may submit our answer to the crisis in hope and prayer. We hope that we will grow in our answer to it, and pray that the Lord of the Church will send us His Spirit in ever greater measure, and will cause us to decrease so that He may increase, and will thus equip us for teaching theology in an era of change, concluded professor Kromminga his inaugural address.

Dr. P. Y. DE JONG — REV. F. GUILLAUME
Dr. R. KOOISTRA — Dr. P. G. SCHROTENBOER

SERIES OF OUTLINES ABOUT ISRAEL'S JUDGES

No. 13

DESPERADO - DIPLOMAT - DELIVERER

(Judges 11:1-33)

Background Notes

Hardly two people completely agree in their estimate of Jephthah. This makes the study of these verses fascinating but also somewhat frustrating. Only by steeping ourselves in the entire record of **Judges** as it describes the situation in which Israel found herself will we be able to grasp the central message of this story.

Indeed, it tells about Jephthah. He is a key figure but not "the" key figure. Here strange things happen. A man is exiled from his father's house and despised by his community. Later in times of desperate needs he is called back. Solemn promises are given. And, surprisingly enough in the light of God's anger against Israel, this man leads the people to a great and glorious victory.

The "key" figure in the story is God. He reveals himself in his covenant faithfulness, both chastising and restoring his own. This is God's self revelation in Christ, now still in promise and not yet in fulfilment. Still the Spirit of God througout the Old Testament, and not the least in the book of **Judges**, points unmistakeably forward to the great Deliverer who was to come, the One despised and rejected of men but appointed by God to be our perfect Deliverer.

During this period of repeated apostasy and revival God's people had to be taught many unforgettable lessons. They were to learn the secret of living by faith in the promises. They had to recognize the continual struggle against sin. They had to confess and forsake their idolatry. They were called upon to seek deliverance with God alone. And this would be provided one day in the promised Messiah, already announced to Adam and manifested somewhat more fully also in the lives and labors of those whom God raised up. The story of our salvation is of one piece. We must see and reckon with its unity. All the strands of God's word lead to his Christ. The degree to which each deliverance and each deliverer prefigured salvation through our Lord Jesus must become plain as we study the record.

We also see something of Christ's glory in Jephthah, be it in a very imperfect form and in a glass darkly. Also he had to appear in order that by his life and labors Israel might learn that it would never enter into the fulness of God's covenantal mercies except through the One who became true man for us and our salvation, the eternal Son of God. He alone is the answer to all man's problems — social and economic and political as well as personal.

How dreadful was Israel's situation at this time! Read again the lesson for last week. Indeed, they were plagued by foes on every side. But worse than that, the God of the covenant did not deliver. They had clung too long to their idols. God is not mocked. He does not continue to cast pearls before his people when they like swine rebel and serve other gods and trust in themselves. Yet we read that God's "soul was grieved." Then light began to dawn. God used the people themselves to raise up a deliverer. Here a man rejected and despised and cast out becomes the instrument of their "salvation" from Midian.

The Outline

1. **Cast out by his brethren:** (vs. 1-4)
   The story opens with a bit of family history. We note how forsaking the covenantal pattern brought suffering and estrangement in its wake. Those not right with God cannot be truly right with their fellow-men. Here was a young man who grew up at home. Yet an illegitimate child, he was cast out after his father's death. The lawful sons wanted the full inheritance. Sin and its consequences brings disunity and disruption.
   Yet Jephthah was a man to be reckoned with. He goes to Tob, likely in Syria. Others gather around him. "Vain fellows" they are called, referring likely to them as lighthearted, easy-going people who took the law in their own hands. They pillaged caravans and farmsteads, living off their ill-gotten gains. Does the sin of his brethren excuse Jephthah? What does the Bible stress about home and family life? May we ever take the law in our own hands? Doesn't it seem as if such lawbreaking makes a man prosperous? Are the obedient always better off than the disobedient?
   This background is told to stress that God was preparing Jephthah for a great work about which he at the time likely knew nothing. Does God always prepare before hand? Give examples. Are there perhaps parallels in your life?

2. **Called by the elders:** (vs. 5-11)
   In great distress the leaders of the people plan a campaign against Ammon. So desperate is their case, they are ready to risk all. But none is able to give leadership. They seek out Jephthah, for whose exile they were partly responsible, too. Note his first reaction. Was this proper? Show how hard it must have been for the elders to confess their failings here. Usually God raised up such judges without any action or cooperation on the people's part. Was their plan wrong? Note the prelude: ch. 10:15-18.
   Jephthah seems to be more covenant-conscious than the elders. He speaks of his need of the Lord. Note the oath sworn then. What is an oath? Was it proper here? Was Jephthah perhaps bargaining for personal position and power here? Should he rather have trusted the Lord to give him honor? Are there any parallels between Jephthah and Christ at this point? What was God trying to teach Israel here?

3. **Qualified by personal endowments:** (vs. 12-29)
   When God raises up people to do a job for him, he bestows also the needed gifts. Here we get an insight into Jephthah's character. In what sense are such gifts bestowed? How must they be developed and used? He appears here as a man of restraint, wisdom and power — a good diplomat. Rather than plunging Israel at once in battle, he tries to convince Ammon's king and people of the justice of Israel's cause. Was this proper? Should we attempt to convince the world of the justice and holiness of God's cause? Can and does the world ever understand this? Note also the detailed knowledge which Jephthah had of Israel's history. Whence did he get this, likely? Any lesson here for us?
   Discuss in detail the argument. Is Jephthah sufficiently aware of the antithesis between Israel and Ammon? Do you think he really believed Chemosh existed? (vs. 24) Note how throughout he gave glory to God for past blessings to Israel and trusted him to act as Judge in this matter. Would there be any room for such "God-glorifying" diplomatic approaches in the consultations of the nations today? Why may we not identify the relations of nations today with the relations which existed between Israel and Ammon?

4. **Made victorius by the covenant God:** (vs. 29-33)
   Although not directly called by God but by the action of the people, God set his stamp on the choice. It was confirmed, when Ammon's king refused to listen. Then "the Spirit of the Lord" (the covenant God) comes upon him. Didn't he have the Spirit before? What does this phrase mean? How did he equip Jephthah? How does he equip us?
   Now he is ready for the great battle. He goes through the land, his vow, its nature and consequences, will be discussed in the rallying the people and leading them onward. (The matter of next lesson). Here the Lord gives glorious victory. The stranglehold of eighteen years is broken. Ammon is completely routed; not only driven out of Israel but slaughtered with great slaughter. Why always such bloody battles in that day? Was this right? This freed the tribes east of Jordan from distress for many a year. We see how God does great things through those who truly seek to honor him. Yet this deliverance was only a temporary and largely economic and political one. It does not save Israel from its own waywardness. Hence also Jephthah's mighty deeds were insufficient. They in their way pointed forward to the need for a much greater, for the perfect Deliverer.

THE MYTH OF THE COMMON PEOPLE

Mr. Editor,

There is no doubt that many of us have welcomed the article of Dr. Schrotenboer titled: "The myth of the common people" in Christian Courier of January 4th and January 11th.

Although the heading sounds rather provoking, the article contains constructive thoughts which should be carefully considered.

In our daily life we are constantly confronted with our responsibilities and freedom in relation to the different functions in society such as: Government, labour, schools and science. How should this relation be?

Dr. Schrotenboer thinks that he has detected an unscriptural approach in these relations in Reformed circles. He goes sofar in saying that the approach to the responsibilites of the believers has developed into a myth.

The myth of the French Revolution was the propagation of the idea that the voice of the people is the voice of God.

It is certain that on the North American continent in politics, labour, and management the popular idea of democracy, responsibility and freedom has shifted towards this concept of opportunism. Whether this idea has taken hold of leaders in our circles, is a question which cannot be answered with a direct yes or no. It would be a mistake if we earmark Christian freedom and responsibility with the myth of secular democracy.

In his article Dr. Schrotenboer tries to find an answer to the question, who carries the responsibility for the preservation of the Truth in our organizations. Throughout the article Dr. Schrotenboer upholds the opinion, that leaders are *the* vital link in this preservation. He denies that in history common believers are instruments in the preservation of the truth, because: "They have never been know to be Reformers".

It has been mentioned, with reference to the A.R.S.S., that common believers can be a purifying element in this movement but that in the end God preserves the cause of Christian action. In the past Reformation spread in many cases like fire. Why? The unknown faithful believers had already seen the conflict and were already Reformed before the message of Reformation was officially proclaimed!

In the second part of the article we find the explanation of the specialization of office in the spheres of life.

A number of questions arise about the conclusions and application of the theory of Dr. Schrotenboer with regard to authority and freedom.

Within the framework of sphere-sovereignty, we recognize two basic scriptural principles: authority and freedom.

The relations within an organization have to find a proper balance between these two elements.

It is agreed that authority is derived from Christ and His redemption. This knowledge makes us aware of the authority and determines our respect. The task of the authority is: 1. coordination and administration. 2. preservation and 3. provision of freedom for all participants, all functions to attain the endfunction of the organization. It is the last duty of provision of freedom which Dr. Schrotenboer wishes to place in the shadow.

In his Stone lectures Dr. Kuyper, having in mind the difference in office, said with reference to the future Calvinism: "Van niets dan van vrije ontwikkeling blijf ik heil verwachten."

Freedom in our Christian organizations, which allows man to carry his own responsibility in the spheres of life, is not similar to modern un-christian democracy. Nor does it ignore the authority of leadership or expertness in historical calling. On the contrary, if leadership speaks with authority, it will be backed and inspired by the free responsible Christian.

Our Reformed people will recognize the difference in office and also will realize the necessary limitations of freedom.

It is what Kuyper called: "de grenzeloze eerbied voor de vrijheid der conscientie", and the optimum amount of freedom, which the leaders have to recognize in shaping the relation between authority and freedom.

Dr. Schrotenboer's opinion leaves little or no room for such freedom and responsibility of the common believers .

The irony of history and human life is that whenever freedom and responsibility are oppressed, life becomes meaningless and dead.

F. J. Reinders,
Rexdale, Ont..

REPLY from Dr. Schrotenboer:

I welcome the reaction of Mr. Reinders to my little contribution to the highly significant matter of the common people and the idea of office. May I respond by calling attention to what appears to me to be Mr. Reinder's main objections against what I wrote. I shall then try to reply to his objections in the same good spirit of discussion he has displayed.

Mr. Reinders states that I have placed the "provision of freedom" within the various spheres in the shadow. He says: "Dr. Schrotenboer's opinion leaves little or no room for such (Kuyper's "boundless respect for the freedom of conscience") freedom and responsibility of the common believer." I interpret his letter to mean that he takes issue with me because he thinks I downgrade the common people and upgrade their leaders. He says "Throughout the article Dr. Schrotenboer upholds the opinion, that the leaders are *the* vital link in this preservation (of the organization)".

This does not accurately restate the view I set forth in "The Myth of the Common People". There is something missing here: the very thing which I tried to make the entire point of the article, namely, the significance of office. This may indicate that the Reformed community still will have to do some good hard thinking about the Christian idea of office before the last remnants of the myth are expunged from our midst. Permit me very briefly to restate my argument.

I first considered the question whether the safety of the organization lies with the common people. I found that there is warrant neither in Scripture nor in history for this view. I then considered the question whether safety lies with the leaders as such. The answer to this question was just as negative as the answer to the first one. Permit me to quote what I said. "If safety in the Christian enterprise does not lie with the common people as such, let it be said with all emphasis that it does not lie with leaders *as such* either. There is no more safety in the few than the many, no more in learnedness as such than in ignorance. It is not to be found in any family line or dynasty of kings. Safety does not lie with man at all. It would be a great disservice to replace one myth with another."

The answer I gave to the question where safety lies is that God Himself guides by His Word and Spirit. I then sought to explain the importance of the proclamation of the Word and the function of office in God's work of protecting the institution. I came to the conclusion that inasmuch as the task of safeguarding is a special task, God is pleased to use special men whom he has eqquipped with the needed ability to perform this task. I found confirmation for this in the structure of both church and state.

I am indeed surprised that Mr. Reinders repeatedly calls attention to the freedom of the believer. I do not find a single reference to freedom in my articles. It was not in my purview. What I was considering was the believer's task and responsibility. Perhaps he means the suffrage of the believer.

Let me say that I have no desire to downgrade the common believers. I want to accord them just as high and lofty a place as the Lord has given them. I have said that being a Christian and being an office bearer are coexistensive. Every Christian has a God-given position and task in every sphere.

Perhaps Mr. Reinders and I do not disagree so much after all in our evalution of the role of the common people in historical movements. He says that the Reformation spread like wildfire because "the unknown faithful believers had already seen the conflict and were already Reformed before the message of Reformation was officially proclaimed". I stated that the unschooled believer who is sensitive to the prodding of the Word can detect a defection of faith as well as one with a highly specialized training. "He senses that something is wrong but does not know what it is." There is often a latent faithfulness among the common believers. But, sad to say, it remains latent frequently until it is fanned to life by some leader who proclaims the Word. The people then, as I said, hear in the leader's words the sound of their Master's voice.

We both agree that the common believers have an important role. The difference concerns the precise nature of that role.

Were there good occasion to do so, I would defend the freedom of every believer in Christ Jesus. In no way do I want to bring this in the shadow, nor do I find anything in what I wrote that does. In fact, office provides the framework for the exercise of true freedom. By all means we must stand fast in the liberty wherein Christ has made us free.

Again, let me say I am glad of the reaction of Mr. Reinders. I hope that further discussion of the place of the common people and leaders will be directed toward a clearer understanding of *safety and office*, not safety and one or another class of people.

Paul G. Schrotenboer

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

SOLUTIONS JANUARY PROBLEMS

No. 44 (Meyer). An excellent problem indeed. In No 41 we learned how Rook and Bishop can obstruct each other. Now in No. 44 we have an example how Rook and Bishop can co-operate. By 1. B-KN8 the black King has to stay in his corner and Black is forced to play his Pawn. To prevent stalemate White now obstructs his own Bishop, playing 2. R-KB7. This move makes square R7 free for the black King. His freedom does not last long however, for mate follows by 3. R-QR7. All other first moves, different from the one here given, fail completely.

No. 45 (King-Parks) This is a so called tempo-problem. After every move of Black in the given position, white is able to mate the black King immediately. The difficulty in case of tempo-problems is, to find a move for White, by which the position does not change fundamentally. In this problem there is only one such a move, namely BQR8-KR1! 1. BK1-KN3? changes the position, for the King can move to QB3 and there is no mate anymore. 1. Q-QN7? fails after 1 —, PK4-5 and after 1 —, BxP.

No. 46 (Rasmussen) Many of us found out that the white Queen will mean a serious danger for Black at Q5. They didn't see, however, that if the Queen goes there, no answer is left after Black promotes its Pawn at K8. The only way out is 1. K-K3! and NOT 1. K-B3?? (What after 1. —, PQB7-8/Q?)

No. 47 (Riley). This problem turned out to be rather easy. Almost 95% correct solutions were received. The only possibility was: 1. RQ4-Q3, PxR; 2. B-Q4 mate.

Our Contest

Calvinist-Contact is the only paper in Canada which offers a ladder game to its readers. This is really a thing to be proud of. However, some of our readers do not appreciate the gesture, because they do not take an interest in chess. Others, who know how to play chess, use the published problems for themselves, without sending in the solutions. According to a recent letter, some of them seem to think that one cannot join this contest just when he so desires. I was asked to send "the conditions on which it is possible to join your club". Mind you, we are considered as a closed or secret society or something like that. It is my pleasure to make public again that this contest is open to everyone without any obligations. You may start at any time. For the correct solution of the problems a number of points is given. Every month the list or ladder is published, showing the number of points that each contestant has received during the last month and what his total is. A person who reaches 90 points will receive a prize from the Publisher and a sign (I) behind his or her name, when the second climb from the bottom will start again. This is all there is to it.

If for some reason or another you are unable to send in your solution, and still wish to participate in the contest, please notify the chess editor.

Confidentially Speaking

Dear Con and Ad,

I am a twenty year old blonde girl, medium height and would be pleased if some young gentleman would let me hear from him.

I am a member of the Chr. Ref. Church and the Y.P.S. I live in Ontario and have a part time job and help at home the remaining time. I enjoy skating, needle work and reading is also one of my favorite past times.

"Waiting Lass"

Send your letter to "Waiting Lass", % Con and Ad, Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Dear Con and Ad,

I am a lonely 18 year old girl from Ontario, who would like to hear from any boy in Canada. I have brown eyes, light brown hair and stand about 5'7". I'm interested in all kinds of sports and attend Young Peoples in the Chr. Ref. Church. I promise to answer everyone who writes me. A snapshot would be appreciated.

"Eager Pen"

Send your letter to "Eager Pen", % Con and Ad, Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Dear Con and Ad,

I am a nineteen year old girl and am 5 ft. 10 in height. I would like to correspond with a boy between the ages 20 and 25 years, preferably in Ontario. I attend most church activities in the Chr. Ref. Church. I enjoy sewing and outdoors sports. A snapshot would be appreciated. *"Waiting girl"*

Send your letter to "Waiting girl", % Con and Ad, Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Con and Ad

President De Gaulle's "Grand Design"

by Chas. Hoytema.

For the past few weeks many of us have probably wondered about the strange behaviour of President Charles De Gaulle of France. In the past it had been apparent that he definitely did not agree on all United States foreign policy matters, especially those in regard to the U.S.S.R. The French president has never hesitated to let it be known that he considered United States dealing with the Communists not to be stern enough. President De Gaulle is a man of great courage. He is also very much aware of this himself, which gives him all the more reason to accuse the United States of not being courageous enough.

President De Gaulle is a very determined man. Neither President Kennedy nor Prime Minister Macmillan will have to tell him what he should or should not do. He is a man with a "dream". A "dream" which he hopes will some day come true. The French general likes to refer to his "dream" as his "Grand Design".

On January 29th, President Kennedy's vision of a strong and powerful "Atlantic community" was shattered. It was on that date that President De Gaulle vetoed Britain's application for membership in the European Common Market. This did not only mean, (for the time being at least), that Britain would not be permitted to join with the European nations on the continent, but it also meant that De Gaulle had officially announced his objection to American interference in European affairs. De Gaulle is not anti-American in his view, nor does he wish to create a split in the Western bloc, which could have serious consequences. It is true, however, that De Gaulle from now on will refuse to follow the Kennedy "bandwagon". It has been said that Gen. De Gaulle has never had much respect for President Kennedy, and that this in all probability was due to the latter's age. Whether this is the real reason, or whether it is due to the fact that President De Gaulle, who as general was used to giving orders himself, simply will not obey orders from someone else, will remain unsolved for the time being. Does De Gaulle's behaviour show disrespect, or have his personal accomplishments turned him into a haughty man? It is difficult to say. It it apparent, however, that the French President feels that his position will be recognized as necessary for the creation of a "Europe for the Europeans".

President De Gaulle is of the opinion that it is about time that Europe once again, now that she has somewhat recuperated from the destruction left behind by the Second World War, should regulate her own affairs. Europe is not the United States, and therefore President Kennedy has no right to determine any policies which directly involve the nations of West Europe. De Gaulle is hopeful that through the means of the Common Market he can create a politically united Europe. A "Europe for the Europeans" only, and for the time being without Great Britain. According to the plans of President De Gaulle, this kind of Europe should be independent from but in alliance with the United States. To him it is all as simple as that.

The question might well be asked why De Gaulle would like to create this particular kind of Europe, or why he would like to see a "Europe for the Europeans" only. To him the answer is very plain. The French general feels that in a possible future war between the United States and Russia, Western Europe would once again be the major battle field. Therefore, according to De Gaulle, Western Europe must have an independent deterrent separate from the United States which can become active the moment the West Europeans may find it necessary. Charles De Gaulle does not at all feel safe to know that he is dependant upon some foreign power during times of tense international situations. Europe therefore needs a strong and independent "third force" on the European continent to stand between the United States and Russia.

If President De Gaulle would like to build a strong and politically united Europe, why then must Great Britain be excluded? Why could Britain not become a member of the Common Market? Why did France reject the British application? Was it because the French felt that the British had had their chances? This might very well be true although it does not appear to be so. The British, however, have twice been asked to become members of the European Common Market, but both times they refused, due to the fact that her economic situation was in fairly good condition. Now that the British economy has suffered extensive losses they felt that it was their time to join the Common Market countries. However, the French were there to stop them.

President De Gaulle has said that the British have had their chance but that they ignored it. Did he mean with that, that they have been asked two times to become members of the Common Market and that they refused both times to participate, or is something else involved here? I would think that the latter would be true.

The photo shows President Charles De Gaulle shaking hands with the retired NATO commander, General Lauris Norstad.

When President De Gaulle stated that Great Britain had had her chance, he must have meant that she had her chance to choose between Europe and Polaris.

Remember the conference between President Kennedy and Prime-Minister Macmillan of a few months ago. At this conference it was decided among other things, that Britain was to drop her Skybolt missile program, and that instead the United States would supply her with the Polaris missile. The Polaris missile is a nuclear weapon, and the policy of the United States in regard to nuclear weapons on foreign soil is that they, the weapons, remain under constant supervision and control of the United States. This implied for Great Britain that in matters of National defence she would be completely dependent upon the United States. This is exactly the opposite of what De Gaulle wants. President De Gaulle wants to be independent from the United States especially in matters of national defence.

When President De Gaulle refused the British membership in the Common Market, he did this because the British had chosen Polaris rather than Europe. According to De Gaulle the British had elected to be tied down on matters of defence rather than form a strong united Europe with nuclear weapons of their own.

The French President has a "Grand Design". Will it ever come true? Will it be for the best of Europe? One thing is very clear, Europe needs the United States, and the United States need Europe. President De Gaulle may attempt to solve his problem, but sometimes he reminds me of Napoleon.

Number Thirty of a Series

MEASURE FOR MEASURE

by Ineke Parlevliet.

January 1945.

It was about the middle of January that Mr. and Mrs. van Dongen received a second letter from Dick. He was still in Utrecht, but there was a good chance that he might be transported behind the Yssel River to work on the defence lines for the Germans. If this was going to happen he would try to escape and flee to Wieske and her family in Friesland. He was not going to work for the Germans if he could help it. Dick was grateful for the letter and food which his parents had sent him, but especially for the Old Testament. Never before had he known that God's Word was such a deep source of comfort and consolation. Up until three days ago he had seen Gerard and the other men regularly each morning. But lately they had not been there when he was aired. It worried him tremendously. The men had looked beaten and exhausted the last few times he had seen them, and he had tried very hard to get into contact with them, but the guards were too alert so that he didn't have a chance. He wished that he knew what had happened to them and where they were. Perhaps they had been transferred to another jail or camp. He did not even dare to think what else could have happened. "If you know more about them, please tell me," Dick wrote. "This uncertainty keeps me awake all night."

Mrs. van Dongen was worried too. She had a fearful misgiving that something dreadful had happened. She had to find out about it, but how? The families of the men in question often asked her if she had any more news. Only Dick had been able to write. The others had never done so. It was an indication that they were being treated differently than Dick. They were doomed to die. It was no use to close one's eyes to that fact. The only hope was that the liberation would come very soon, but this chance was so slim that it was foolish to rely on that for a better future. Mrs. van Dongen talked to van Voorst. He tried to find out what he could, but this was not much. "Those officers keep their mouths shut. Perhaps they don't even know themselves what's going on there in Utrecht. All I know is that these men, including Harry Vroom and his employees have frequently been brought to the Maliebaan for a hearing. As no other arrests have followed, I dare say that these men haven't said any more than they wanted to get rid of. Of course there is always the possibility that some one talked and that the Germans are purposely waiting before they go after the others. You never know with these creatures. They are as shrewd as a fox."

"Do you give them a chance to get out alive, Mr. van Voorst?"

Van Voorst shook his head. "No, Mrs. van Dongen, to be honest with you, I don't . . . Unless a miracle is performed like a few weeks ago in Leeuwarden, where the underground freed 51 of their friends, who were locked up there and awaiting death. That was a great accomplishment, but a thing like that only happens once."

Mrs. van Dongen went home sorrowfully, suffering for the sake of these men.

A couple of days later Dick's third clandestine letter arrived. It contained just a few lines, jotted down in great haste and emotion:

"Jan. 12th. We just learned from the guards that six men have been executed this morning. One of them is Gerard Bloem for sure. The guard could remember it because his is such an easy name. I am afraid that they all have gone. Make inquiries. I feel terrible, but God is still with me, yet I can't believe this frightful news. Am in a hurry. Write back soon! Dick."

It was true. The following morning the next kin of the five underground workers and of one of Mr. Vroom's employees received a short, official letter from the Ortskammandantur, stating that their husbands or sons were executed the previous day for treason. If they were interested they could ask for the personal belongings of the above named person in Utrecht at the German headquarters on the Maliebaan.

No official word was received about Mrs. Vroom, Mrs. Bloem, Dick van Dongen and Gerrit Horst, and the other employee of Mr. Vroom. Mr. Vroom himself seemed to have disappeared from the earth. No one in Waterdam had a clue where he could be, and no one knew whether the Nazi's were still after him or not. The people of Waterdam were shocked and paralyzed with a mixture of fear, sorrow and hatred. The village mourned in an inconspicuous way, afraid to anger the Germans. The name of Bandering was on everybody's lips that day. After all he was the cause of the death of these six men. He was nothing less than a six-fold murderer. The indignation of the Waterdammers was sincere, but Bandering seemed unaware of it. He still behaved as if he was the right hand of the Führer, powerful and well protected. The day passed and disappeared into the evil darkness of the night. Many citizens lay awake that night, but they couldn't have had the slightest idea what the next day would bring.

Early in the morning Mrs. Bandering nervously rushed to the police station. It was just 7 a.m., the time that the citizens of Waterdam were allowed to be on the street again. The rather short and plump woman was very agitated when she told the police the reason of her visit. Last night her husband had gone to a Party meeting and hadn't come home since! Her husband often attended these meetings, this was not unusual at all, but normally he knew at least one or two weeks ahead of time when a meeting would be held. This one was arranged very unexpectedly; in fact her husband learned about it just a couple of hours before the meeting was scheduled. No, she did not know where it would be held. She never knew. Her husband had always been very reluctant with his information regarding Party business. All her husband had told her was that this was going to be a meeting in his honour. He was going to be promoted. He had been rather excited about it and pleased too, of course. He had put on his best uniform and left around 7.30 last night. He had an Auschweisz to be on the street until 11 p.m. So she was not worried when he did not come back before that time, as this so often happened. But when it became later and later and he still did not come home, she intuitively knew something was wrong. Her worry had increased by the hour. There was no way of getting information about him during the night now that all the phones were disconnected. And as she was not allowed to go out after curfew there was no one to go to. Would the police please make inquiries about him? They got in touch with other member of the N.S.B. and soon it became evident that no Party meeting had been held or planned that previous night, or that a promotion for Bandering was in the making. That must have been a misunderstanding on Mr. Bandering's part. Without delay the police went out to search for Bandering.

The story about Bandering's disappearance and his wife's visit to the police station spread like wild-fire throughout the village. The Waterdammers could hardly digest this news after the terrible facts of the day before. However, no one felt an urge to join the police in their search, except for a few, faithful Party members. Later in the afternoon they found the man dead. He lay stiff and frozen under dirt and rubbish in the nearby woods with a shot through his heart. Tied around his neck they found a piece of paper with the words: "Blow for blow."

Bandering was murdered. The question remained who had done it. The police investigated the case without having a clue as to the identity of the offender or offenders. All they knew was the motive for this murder and this was something every Waterdammer knew.

Almost every citizen in Waterdam was relieved that Bandering was cleared out of the way, but many disagreed about the method of justification.

"It is wrong," Mrs. van Dongen said. "That man has caused us much trouble and unhappiness. I blame him for Betty's arrest and for John's disappearance, be it indirectly. I am sure that he has much to do with the hunting of my husband and we all know that he is the immediate cause of the death of these six men in Utrecht. Yet I maintain that it is completely wrong. This man should have been judged in a fair trial after the war. He deserved a death sentence, I agree, but it is not for us or anyone else to take matters in their own hands. If we are going to use the same methods as the Nazi's, we are just as bad as they are and we can't blame them then for their injustice and cruelty."

Uncle John and Aunt Helen agreed, but their son Albert did not share their opinions. "If he had remained alive, he could have betrayed many more people," he argued, "and have them jailed and killed. I think that the man who murdered him should receive a gold medal after the war. The end justifies the means, that's what I say!"

Aunt Helen shook her head. "The war has a terrible influence on our children," she sighed. "It's so hard to explain to them what's right or wrong. It seems that in a time like this all values and principles have become quite the contrary. What was wrong before the war, is not only accepted as right now, but even lauded. Yet there must be a fundamental truth, regardless of whether we live in times of war or of peace."

"Come on, mother," Albert sneered. "Don't pretend that you or Dad are so righteous! You buy black market food and extra coupons, if you can get a hold of them. You and all the others here make no bones about lying to the Germans, misleading them and things like that."

"That's different, Albert," his father protested with a flash of anger in his voice. "We have to protect ourselves. It would be idiotic to answer the Nazi's honestly when they come searching for people of illegal papers and the like. If a thief enters our house and asks us where the key to the safe is, we would be out of our minds to tell him the truth, wouldn't we? Well, this also applies to the Mofs. They are thieves and murderers. You know that."

"That's why I can't see anything wrong either in murdering Bandering, Father. Blow for blow. The fellow who wrote that was quite right."

"We'd better go to bed," Uncle John said. "It's no use talking to you about this now, Albert. We are all upset since these recent happenings. Besides I don't feel well at all." He sounded weary and troubled.

(To be continued.)

TEACHERS WANTED

The Calvin Christian School of Trenton is in need of

A TEACHER

for middle grades, by the first of September, 1963. Please contact A. Den Ouden (Secr.), R.R. 5, Trenton, Ont.

The Brantford Christian School Society, Brantford, Ontario, opens their school September, 1963 and requires

A PRINCIPAL AND A TEACHER

To those applicable please write or phone collect: J. Balyns, 56 Proctor Ave., Brantford, Ontario. Phone: 753-9943.

Chatham Calvin Christian School is in need of

3 TEACHERS

due to expansion, beginning September. Modern school, pleasing working conditions. Applications and inquiries may be addressed to John Tolsma, R.R. 5, Chatham, Ont.

LONDON, ONTARIO

The Home of the University of Western Ontario.

The board of the London Parental Christian School Society is in need of

1 TEACHER

for their additional fourth room, that we plan to open, the Lord willing, by September 1963. Please submit in first letter of application experience and qualifications to: Mr. S. Vandergoot, 1632 Borden St., London, Ont.

Beginning the next schoolterm, the Canadian Christian School of Smithers, B.C. will be in need of

A QUALIFIED TEACHER

for grades one and two. All information wanted will gladly be given by the Secr., B. W. Kruisselbrink, Box 773, Smithers, B.C.

Due to increased enrollment the Springdale Christian School Bradford, 30 miles North of Metro Toronto is in need of

TWO TEACHERS

for grades 1 and 2, approx. 25 pupils, and intermediate grades, approx. 25 pupils. Please apply to John Rupke, R.R. # 1, Kettleby, Ont.

Dundas Christian School will need

2 TEACHERS

for the 1963-1964 schoolyear. One for the intermediate grades and one for the lower grades. Experience preferred. If interested please contact Mr. J. Stronks, Principal, % Dundas Christian School, R.R. # 2, Dundas, Ont.

Wallaceburg Christian School. We are in need of

A TEACHER

for the lower grades, by the first of September 1963. Please contact Fred J. Feddes (Secr.), R.R. 3, Wallaceburg, Ont.

The Calvinistic Christian School of Wellandport, Ont. will be needing

2 TEACHERS

for the intermediate & senior grades. Applicatons te be sent to: Mr. H. K. Bergsma, R.R. 1, Wellandport, Ont.

The "TIMOTHY CHRISTIAN ELEMENTARY SCHOOL" of BARRIE, ONT., will be in need of a

PRINCIPAL AND TWO TEACHERS

for the 1963-1964 season. Experienced teachers preferred. Please send all correspondence to the Secr. Bert Schaly, R.R. # 1, Thornton, Ont.

SEARCH FOR WORTHY SUCCESSOR

of Mr. J. Stadt Sr., retiring principal of the Calvin Christian School in Victoria, beautiful capital of British Columbia.

Please write for information to the secretary: S. Wolters, 4244 Quadra Street, Victoria, B.C.

The JOHN CALVIN SCHOOL of STRATHROY, ONT. will be in need of

A TEACHER

Male or Female, for the 1963-1964 season.

Please send your letters to the Secretary: J. Faber, 444 Metcalfe Street, Strathroy, Ont.

Gebruikt Canada's Populaire Bakpoeder voor alles wat U bakt!

U zult bemerken dat U zich kunt verlaten op MAGIC Bakpoeder voor alles wat U van plan bent om te bakken zoals 4 generaties Canadese gezinnen dat hebben gedaan. Het is een gezinstraditie die U gaarne zult willen overnemen. Gebruik MAGIC in alle traditionele recepten en tevens in dit populaire Canadese recept:

MAGIC RAISIN SCONES *

Meng en zeef in een kom 1½ kop eenmaal gezeefd gebakbloem (of 1⅓ kop eenmaal gezeefde bloem geschikt voor al het bakken), 3 theelepels MAGIC bakpoeder, ½ theelepel zout. Snij 4 eetlepels fijn gekoeld plantenvet en meng met ¼ kop gewassen en gedroogde rozijnen en ¼ kop losse bruine suiker. Combineer dit met 1 licht geklopt ei, 2 eetlepels melk en enkele druppels amandelextract. Maak een kuiltje in de droge massa en voeg de vloeibare ingredienten daaraan toe; meng lichtelijk met een vork daarbij melk toevoegend voor zover nodig om een zachte deeg te vormen. Kneed voor 10 seconden op een lichtelijk met bloem bestrooide plank en sla het plat uit op een ingevette bakplaat (maximum hoogte van binnen 7½") en merk 6 stukken af in de vorm van een pastei. Bak in een hete oven, 425°, voor ongeveer 18 minuten. Dien het geheel warm op met boter of margarine.

Inhoud 6 ons.

* Gebruik standaard Canadees maatglas en standaard maatlepels.

Een van de fijne producten van Standard Brands Limited.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Langley, B.C., A. Vanden Ende te Brooks, Alta.

Aangenomen

naar Cornwall, Ont., P. F. Dahm te Leamington, Ont.

Bedankt

voor Welland Junction, Ont., M. D. Geleynse te Medicine Hat, Alta.

EEN I.C.C.C. CONFERENTIE IN MONTREAL

Van 24-26 Juli 1963 zal D.V. in Montreal, Canada een ICCC conferentie worden gehouden, die geannonceerd is als een "Internationale Conferentie in verband met de bewaring van de christelijke kerken."

De thema-tekst voor de conferentie is: "Schoon als de blanke maan, stralend als de gloeiende zon, geducht als krijgsscharen" (Hooglied 6:10).

Dr. David Hedegard van Zweden houdt de openingsrede en spreekt over: "De plaats van de Schrift in het leven der kerken".

Van de verdere sprekers en onderwerpen noemen wij: Prof. J. J. van der Schuit, Holland, "Jezus Christus, het Hoofd der Kerk"; Dr. H. C. Slade, Canada, "De bruid van Christus, schoon als de maan, stralend als de zon"; A, Warnaar Jzn., Holland, "Bijbelse Oecumenische gemeenschap"; Dr. Carl McIntire, Amerika, "Hoe de Communisten de Wereldraad van Kerken gebruiken"; Bisschop K. Ninan Oomen, India, "De Oosters Orthodoxe Kerk sinds 1054"; E. C. Eicher, Beiroet, "De Orthodoxe Kerk in het Midden Oosten - een front van communistische samenzweringen"; Dr. Israel Gueiros, Brazilië, "Zendelingen vereist voor de bewaring van de christelijke kerken"; Dr. Allan A. MacRae, Amerika, "De Reformatie van de 16e eeuw en de Reformatie van de 20e eeuw"; Norman Porter, Ierland, "Het tweede Vatikaanse Concilie"; Ds. H. W. Guiton, Frankrijk, "De onfeilbare Schriften tegenover de onfeilbare traditie en de onfeilbare kerk"; Dr. Robert T. Ketcham, Amerika, "De triumferende Kerk en haar gezegende hoop".

Verder zal er gesproken worden over zending, evangelisatie, relief enz., terwijl ook de problemen in de verschillende gebieden waar de I.C.C.C. werkt zullen worden besproken.

(ICN)

NOW AVAILABLE AGAIN!

FAITH AND ITS PROBLEMS

by Dr. Paul G. Schrotenboer

THIRD EDITION - $ 1.95

A book for our Young People, but many older persons will find this book helpful as well.

Especially for those making confession of faith.

Discount to churches!!

Order from your bookdealer or PRO REGE PUBLISHING CO. and

Speelman's Bookhouse

10 Golfdown Dr.

Rexdale (Ont.) CH 9-6662

VROUWEN RUBRIEK

Redactrice: Mrs. A. Wagenaar
67 Victoria St., Blenheim, Ont.

UNITED NATIONS AND WOMEN

In last week's headlines we read "U Thant says Women Apathetic". In a pamphlet written for a United Nations Women' group, Secretary General U Thant says the apathy of women themselves is one of the biggest obstacles to their participation in public life.

In the coming March 11-29 session of the U.N. a pamphlet on "Civic and Political Education of Women" will be discussed. The Commission on the Status of Women will consider this pamphlet for publication. With interest we'll await this pamphlet. What is this Commission on the Status of Women, and what purpose does it serve?

This Commission came into existence on June 1946, and is a subsidiary of the Economic and Social Council, one of the five main organs of the United Nations. Many years before action was taken at intergovernmental level to deal with questions affecting the status of women, voluntary organizations had been formed in several countries with the object of advancing women's status.

In 1946 the Economic and Social Council deemed it wise to establish this Commission, and the Commission works in close cooperation with these organization and regularly takes advantage of the expert knowledge these organizations possess. Since the improvement of the status of women depends among other things on the development of educational opportuunities, on increased possibilities of employment, and on schemes directed to women's physical welfare, the commission also uses the information which is at the disposal of the International Labor Organization, the Unesco and the World Health Organization.

The Commission has a membership of 18. The members serve a three year term and many distinguished women have represented their governments and contributed knowledge and experience gained in many walks of life. The Commission meets once each year for a session of three weeks duration, usually in the United Nations Headquarters. Observers appointed by member states of the United Nations may attend the session and the Secretary General or his Representative is present at meetings throughout the Sessions.

The Commission has worked steadily for the achievements of equal rights in all countries, for it has considered that the possession of political rights is essential, as it provides the means of securding the other rights. If women are to achieve equality in the civil, economic and educational fields they must have a voice in proposing and voting for the reforms which give them these rights, and they must have, too, the opportunity to watch over their application. Accordingly the item "political rights" has always had a first place on the agenda of the various sessions of the commission, and debates have centered around the best means of securing these rights.

When the United Nations was founded in 1945, only about half of the sovereign states of the world had extended the franchise to women. In 1952 the General Assembly adopted the "United Nations Convention on the Political Rights of Women", which had been initiated and drafted by the Commission of the Status of Women. A considerable number of the member nations of the United Nations have ratified, signed or acceded to it, and those sovereign states of the world where women do not have the right to vote and are not eligible for election now numbers less than ten. Despite this record of progress, much remains to be done. It is the continuing task of the commission on the Status of Women to work for the full achievement of equal political rights for women. The possession of political rights without the ability to use them wisely is not enough. The Commission has always interested itself in women's civic and political education, particularly in countries where women have no political rights or have newly acquired them. The aforementioned pamphlet which will be discussed on March 11-29 is a result of the study that the Commission has made. And it is from this study that U Thant reaches the conclusion that "the apathy of women themselves is one of the biggest obstacles to their participation in public life."

The Commission is also deeply concerned with the subject of Women's access to Education. The provisions for free and compulsory primary education for all and the development of fundamental education, literacy programs and adult education in agricultural countries and areas constitute a serious impediment to their advancement. At seminars, sponsored by the Commission, considerable time has been spent on discussing this and the means of solving it. The means have included the organization, at governmental level, of state-aided literacy campaigns; "self-help" through community projects; the provision of scholarships and fellowships by foundations; and at all times the facilities for technical assistance of all kinds made available by the United Nations and its specialized agencies. Seminars have been held in different parts of the world, in 1957 for the Women of Asia, in 1959 for the Women of the Western Hemisphere, in 1960 for the Women of Africa. One important consequence of these seminars is that they frequently bring together for the first time women who have previously had little opportunity for personal contact with one another. By sharing of views it is found that many problems which have been seen only in a national context have a regional, if not a worldwide, application and it becomes apparent that these problems might be capable of solution. This lesson of hope might be called the most important result achieved by these seminars.

In its work to achieve an equal economic status for women, the Commission, among many other problems, also considers the problems facing certain categories of women workers, such as part-time workers, working mothers and older women. Part-time work makes it possible for the economy to benefit from skills which would otherwise be unused, and this is being realized in many countries where part-time work for women was encouraged in periods of emergency. The Commission has explored the need of older women in the labor market, feeling that, while most countries recognize the special problems of older workers of both sexes in seeking and keeping employment, work on their problems is greatly helped by the collection of information on such questions as maximum age limits for admission to employment, retirement ages, old age insurance and pension programs. As the Commission on the Status of Women has developed its program of work, there has been an increasing realization that achievement of equality for men and women requires not only the removal of discriminatory laws and practices but also and increasingly the provision of opportunities which will enable women to enjoy their rights and to fulfil their responsibilities to the community. The Commission is focussing its attention on this area of positive action.

Jane Malda.

The above has been derived from the 28 page booklet "the United Nations and the Status of Women". It is published by the United Nations Publications Committee, and can be obtained for 25c from the Queen's Printer, Ottawa, Ontario, order no. 61.1.9.

VAN LEEUWEN, BORTH & CO.

CHARTERED ACCOUNTANTS

980 Yonge Street,

SUITE 402.

TORONTO 5, ONTARIO

Telephone 922-5314

Gaat U naar

HOLLAND?

BEL

ELGIN McKAY TRAVEL SERVICE LTD.

IN

BRANTFORD

Telephone 752-4375

Agenten voor: K.L.M. en HOLLAND-AMERIKA LIJN

WILLEM G. POOLMAN

advocaat

notaris

meester in de rechten

330 Bay St., Toronto 1, Ont.

(hoek Bay/Adelaide St.)

tel.: EM 3-1334

In October 1961 nam de heer Henk Boomstra zijn Birmaanse vrouw uit Birma mee naar Holland. Het echtpaar, dat nu in Leeuwarden woont, kreeg echter geen pas voor de kinderen, de 5-jarige Kathleen en de 4-jarige Benedict. De Birmeense autoriteiten hebben nu pas toestemming voor het vertrek gegeven. Foto: Twee overgelukkige ouders klemmen hun kinderen in de armen vast. De vader perst de lippen op elkaar om niet in snikken uit te barsten.

"CALVINIST - CONTACT"

PREMIE BOEKEN

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $4.00 opstuurt.

ONZE UITGEBREIDE LIJST

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

HUMOR VAN DE BIJBEL, door Okke Jager.
Het geheim van de ware humor is te leven in de vreugde van Christus. In dit boekje wordt gepoogd dit aan de lezers duidelijk te maken.

DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielenga.
Gelovigen maar ook ongelovigen hebben erkend dat de Bijbel een zeer bijzonder boek is. Een boek van onuitputtelijke schoonheid.

HERLEEFD VERLEDEN, door Prof. A. Sizoo.
Een boekje over de Grieks-Romeinse oudheid dat de aandachtige lezer een beter begrip zal bijbrengen van de wereld waarin wij thans leven.

JOHANNES CALVIJN INSTITUTIE
Een verkorte en toch zo getrouw mogelijke weergave van Calvijn's Institutie, welke in 1536 voor het eerst werd gepubliceerd in het Latijn en daarna in verschillende talen en vormen is verschenen.

DE APOCRIEFE BOEKEN, deel 2, 157 bladzijden.
De Apocriefe boeken zijn voor velen onbekend en moeten natuurlijk onderscheiden worden van Kanonieke, welke door Goddelijke inspiratie geschreven zijn. Toch is het interessante literatuur.

HET CALVINISME (Stonelezingen), door Dr. A. Kuyper.
Iemand die het Calvinisme wil leren kennen mag niet nalaten deze "stone lezingen", die door Dr. Kuyper in Princeton (Amerika) in het jaar 1898 gehouden zijn, te bestuderen.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.
DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

LUTHERS WERKEN
Luthers werken zijn niet erg bekend en toch zo erg belangrijk. Ds. Impeta geeft in dit boekje de vertaling van: "De Babylonische gevangenschap van de Kerk", "Brief aan Paus Leo X" en "De vrijheid van een Christen".

MENSEN RONDOM JEZUS, door Dr. J. H. Bavinck.
Op buitengewone begaafde wijze geeft Dr. J. H. Bavinck in dit boekje een psychologische tekening van figuren uit het Nieuwe Testament, die met Jezus in aanraking kwamen.

DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

HEL EN HEMEL VAN DACHAU, door Ds. J. Overduin.
Een boekje waarin de verschrikkingen van het concentratiekamp Dachau gedurende de tweede wereldoorlog worden beschreven, maar waarin vooral ook uitkomt de heerlijkheid van een onwankelbaar geloof in God, zodat het hemelleven reeds aanvangt temidden van Helse tyrannie.

KAART VAN KERKELIJK NEDERLAND, door Dr. C. N. Impeta. (Beschrijving van verleden en heden der Remonstrantse Broederschap.)
Ds. Impeta geeft in dit boekje een objectieve beschrijving van de meer dan 50 kerken in Nederland. (Geschiedenis, grondslag, organisatie enz.) Een zeer interessant boekje voor meelevende kerkmensen.

OOK U SPREEKT GRIEKS EN LATIJN, door Prof. Dr. A. Sizoo. (Hoe Griekse en Latijnse worden in de Nederlandse taal zijn opgenomen.)
De Nederlandse taal bevat heel wat z.g.n. geïmporteerde woorden, waaronder ook Grieks en Latijn. Dr. Sizoo schrijft hierover op boeiende en populaire wijze en heeft het zodoende gemaakt tot een leerzaam boekje.

DE JEHOVA'S GETUIGEN EN DE BIJBEL, door Ds. H. J. Spier.
Een gesprek met Jehova's getuigen schijnt voor velen moeilijk te zijn. Het is ook beter het te vermijden, tenzij men goed op de hoogte is wat Gods Woord ons leert ten opzichte van hun dwalingen. Dit boekje is een uitnemende gids.

VAKBEWEGING EN MAATSCHAPPIJ, door Dr. W. Albeda.
Mensen die hier actief zijn in de "Labour Organizations" kunnen nog wel wat leren van dit boekje.

KLIMATOLOGISCH, door G. Th. Rothuizen.
Een verzameling gedichten naar thema.

DE WELEERWAARDE HEER, door Ds. M. E. Voila.
Mensen die gezonde humor kunnen waarderen houden van de boeken van Ds. Voila. In de regel gaat het over belevenissen van Dominees en kerkmensen.

BILDERDIJK, door Martien J. G. De Jong.
Een bibliografie over Bilderdijk, die een van de geleerdste mannen was van zijn tijd, en leefde in de dagen van het Réveil. Dit boekje geeft behalve een levensbeschrijving tevens een indruk van zijn voornaamste werken.

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt kunt U een van de volgende "ONE EVENING CONDENSED CHRISTIAN BOOKS" kiezen.

MARTYR OF THE CATACOMBS
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS
Virginia Blakeslee, vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put again the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS
Stanley Ledyard. The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON
Rosemary Conningham. Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST
Dr. F. B. Meyer. A Clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER THE MAN
Ruth Gordon. The Personality of Martin Luther, his character and purpose. The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Voor twee abonnees:

A PREY TO SATAN
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

Van de K.L.M. naar KOOPS

De Heer G. Van Schepen, districtvertegenwoordiger van de K.L.M. in Hamilton heeft na bijna 7 jaar dienst, de K.L.M. verlaten en heeft zich gevestigd in Koops Travel Service, als "senior-partner".

Tijdens zijn loopbaan bij de K.L.M. heeft de Heer Van Schepen zich zeer verdienstelijk gemaakt in de Nederlandse gemeenschap. In Oostelijk Ontario is hij verschillende jaren secretaris van de Dutch Credit Union (Oshawa) Ltd. geweest. Terwijl hij, na zijn overplaatsing naar Hamilton, als voorzitter van het Nederlands Centrum (Hamilton) werd gekozen. Ook heeft hij daar de Netherlands Business Men & Professional Society opgericht, waarvoor hij ook als voorzitter fungeert.

TALKING BUSINESS

by D. Van Leeuwen, C.A.

THE LAST WILL OF A FRIEND

It is deeply moving to find out that a friend has thought of you in his will and left you something to remember him by. I hope that some of my readers are mentioned in wills of their friends in that way. It may be, though, that your name appears like mine in the wills of some clients, namely as Executor, or Co-Executor. To me this is a sign of confidence where a client directs me to make the final accounting of his affairs, and entrusts me with the fair and honest distribution of his estate to the beneficiaries of his will. To you it may come as a bit of a shock and your first reaction may be one of bewilderment. You may not know where to start. Should you accept the appointment of Executor, or should you decline? In my opinion, anyone who can run his own affairs can act as an Executor. Of course, you may have to rely on expert advice, but that happens in the conduct of your own affairs too. Any costs incurred in doing so must be paid out of the estate even in priority to the creditors. Although it is true that expert advice needs to be obtained, it is good to know generally the duties of an Executor.

The Will

Before acting upon a will you should make sure that it is the last will of the deceased. A will can be revoked any time and replaced with a new one. It is well to ask the next of kin and the lawyer of the deceased whether there could be a later will. A will in proper form identifies the testator clearly, his full name, place of residence, and calling; it revokes all former wills; it appoints the person or persons who are to see to it that the wishes contained in it are fulfilled, the Executors and Trustees; it directs how the estate should be used and divided; finally it is executed by the signature of the testator, and witnessed by two witnesses present at the same time.

Obtaining Probate

An Executor must not act under a will until he has officially established himself as the one who was meant to look after the last will of the deceased. This is done by applying to the Surrogate Court for Letters Probate. The Executor must swear an affidavit that the will has been diligently searched, that it is the last will, and one of the witnesses must swear an affidavit that the will was indeed signed by the deceased. Also an inventory of assets for probate valuation must be handed to the court.

A certificate is then given to the Executor stating that the will has been proved, has been registered in the Court, and that the administration of its effects has been granted to the Executors.

"Calling In" The Assets

This simply means that the Executor must get in his possession, or under his control all the assets of the deceased. This is not difficult if the deceased has a house, a cottage, a car, a bank account, and some bonds. It becomes involved if the deceased has part interests in businesses, has some court actions going, or has assets in another country. It may also be that some assets are in possession of people who claim to own them. To give an example of the situations you may encounter. I had to take into safekeeping diamonds worn by one of my clients at the time of his death. One of the relatives claimed that the deceased had already given these valuables to her. The diamonds were put into a Safety Deposit Box in the bank and would have been left there if it had not been for the express wish of the relatives that they should be worn by the deceased while laid out in a Funeral Home. In the meantime, the solicitor warned me that if anything happened to these diamonds, it would be my responsibility. Fortunately I found the Funeral Director willing to take on the responsibility for the diamonds and obtained his guarantee for a safe return to the Safety Deposit Box.

Distribution Of Assets

It is some comfort to the Executor that a period of one year is allowed for carrying through the administration of the estate. No beneficiary can compel the Executor to distribute the assets before the end of this period, whether it involves a specific gift or whether it involves the residue of the estate. This is indeed some comfort since an Executor often has to solve many problems, such as settling estate taxes and succession duties, extracting the deceased's share in Partnerships etc. Again, it is quite impossible to go about this task without expert advice, but since this can always be obtained no appointed Executor with a normal business sense needs to refuse his appointment.

Alle goede dingen in drieën

- **De Nederlanden** van 1845.
- The Commercial Life Assurance Co.
- The Halifax Insurance Co.

(Canada's oudste verzekeringsmaatschappij)

Bij deze **3**

bent U voor **al Uw verzekeringen** veilig onder dak

Hoofdkantoor: 1303 Yonge St., Toronto. Tel. WA 5-4144

WIJ HEBBEN WEER EEN AANTAL LEUKE BOUWPLATEN IN VOORRAAD ! !
Wilt U er gaarne een GRATIS voor Uw kinderen ontvangen? Zendt dan omgaand Uw naam en adres aan: Commercial Life, 1303 Yonge Street, Toronto.

REISBUREAU
O. K. JOHNSON & CO., Limited
TORONTO, 697 Bay St., EM 6-9488
BARRIE, 107 Dunlop E., PA 6-6525
SARNIA, 131 N. Front, ED 6-6169

Gaat U verhuizen?
dan naar:
VAN'S MOVING & CARTAGE
(eigenaar J. Vander Wal)
Speciaal ingericht voor het vervoer van Emigratiekisten. Verder: Van Stake, Dump en Platformtrucks. 1562 Muir Rd., PORT CREDIT. Ont. Tel.: Office EM 6-4090. After 5 CR 8-3253

Goedkoop
Verfafneemmiddel

Het verwijderen van oude verf kan een langdurig en vermoeiend werkje betekenen. Maar ziehier hoe Gillett's Lye U daarbij kan helpen tegen een fractie van de kosten van in de winkel gekochte "paint removers".

Los een blik Lye op in een quart water. Roer in een andere kom of pan 4 flink volle lepels maizena of bloem door 2 quarts water. Giet dit mengsel dan heel langzaam bij de Lye-oplossing, onder voortdurend roeren, zodat U een dikke gladde pasta krijgt. Doe rubber handschoenen aan om Uw handen te beschermen en breng de pasta aan op de te "ontverven" oppervlakte, in een dikke en gelijkmatige laag. Bedek niet meer dan een klein deel tegelijk en schrap zodra het smeersel droog begint te worden, dit af met een stopverfmes. De oude verf komt dan tegelijk mee er af. Voor talrijke andere tijd- en geldbesparende handige wenken vrage men een gratis 60 pagina's groot boekje aan bij: Standard Brands Ltd., 550 Sherbrooke Street West, Montreal. (Advertentie)

Zodra U besloten bent...

...kom ons bezoeken!

Zodra U besluit tot een aankoop die financiering vraagt — kom binnen en spreek met de staf van elk bijkantoor van de Bank of Montreal. Zij vertellen U graag over het "B of M Family Finance Plan" — de veiligste, zekerste manier om al Uw persoonlijk crediet te regelen ... voor een auto, T.V. of grotere aanschaffing voor de huishouding.

Door al Uw credietbehoeften te dekken onder hetzelfde dak, regelt U al Uw financiering — tegen lage kosten — met één maandelijkse aflossing aangepast aan Uw inkomen. Bovendien is er levensverzekering ter bescherming van Uw familie.

Lenen nu om direct te genieten van de dingen die U wenst kan goed zakendoen zijn. Bespreek het spoedig met het bijkantoor van de B of M in Uw omgeving.

"MY BANK" TO 3 MILLION CANADIANS B of M

BANK OF MONTREAL
Family Finance Plan
Bring all your personal credit needs under one roof
with a low-cost B of M life-insured loan

Sinds 1817 werkend met Canadezen uit alle volkslagen

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B., Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

Post-adres ....

....

....

OUD ADRES:

....

....